Nr. 209. Środa, 14 Września 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 września.

W dwa dni po zjeździe monarchów Rossyi i Niemiec w Gdańsku petersburski dziennik urzędowy podał do wiadomości publicznej, że w tym roku pobór rekrutów wynosić będzie zamiast 235,000 tylko 212,000 ludzi. Zestawienie to aż się prosi jako podstawa do kombinacyj o celach i skutkach zjazdu gdańskiego. Wprawdzie zmniejszenie poboru o 23.000 ludzi a więc o kontyngens małego korpusiku, nie znaczyłoby jeszcze tak wiele, bo bez tych 23,000 ludzi Rossya w danym razie miałaby jeszcze dość wojska do wyprowadzenia w pole, ale jako demonstracya pokojowa wszelkie, nawet mniej znaczne zniżenie poboru stanowi szczegół ważny. Zaznaczywszy pokojowy charakter i cel zjazdu gdańskiego zaraz w pierwszej chwili, mniemamy, że wolno nam teraz zepsuć powyższą pocieszającą kombinacyę. Na kilkanaście dni bowiem przed zjazdem gdańskim wszystkie dzienniki rossyjskie a za nimi także i warszawskie donosiły kategorycznie, że tegoroczny pobór rekrutów będzie mniejszy o liczbę wskazaną dziś przez dziennik urzędowy. Co więcej, zjazd gdański nie istniał jeszcze nawet w programie, kiedy stanowczo zapowiadano mniejszy pobór i tylko cyfr nie podawano tak dokładnie jak później. Wystarcza to zupełnie, żeby zakwestyonować związek między zjazdem gdańskim a zniżeniem poboru. Pokojowy charakter jednego i drugiego wypadku nie straci na tem wiele, bo ostatecznie czy Rossya zmniejsza pobór wskutek zbliżenia się do Niemiec lub bez tego powodu, w każdym razie pewną jest rzeczą, że nie uczyniłaby tego, gdyby była bardzo bliską wywołania konflagracyi wojennej.

Jeżeli owego zniżenia poboru nie będziemy uważali za oficyalny komentarz rossyjski do zjazdu gdańskiego, to pozostanie jeden tylko niemiecki, który z *Kreuzztg* rozszedł się drogą telegraficzną po całym świecie. Dziennik ten stanowiący dobre źródło zapewnia, że w skutek zjazdu gdańskiego poprawił się znacznie stosunek ks. Bismarcka do kół rządowych w Rossyi. Ważnem jest to doniesienie przedewszystkiem dlatego, że stwierdza to, co dotąd było tak stanowczo zaprzeczanem w Berlinie, tj. że w ostatnich kilku latach zachodziły rzeczywiście pewne nieporozumienia między Berlinem a Petersburgiem i że w tych nieporozumieniach główną rolę odgrywał antagonizm osobisty między obu kanclerzami, tj. ks. Bismarckiem i ks. Gorczakowem, którego niechęć udzieliła się kołom rządowym w Petersburgu i całej nieoficyalnej panslawistycznej Rossyi. Z rewelacyi dzisiejszej wypływałoby, że car Aleksander II. osobiście sprzyjał i ufał szczerze kanclerzowi niemieckiemu, że jednak był pod tym względem odosobniony.

Tym ostatnim dodatkiem *Kreuzztg.* osłabiła zupełnie całą doniosłość swojego komentarza do zjazdu gdańskiego. Jeżeli bowiem antaganizm między naczelnymi mężami stanu Niemiec i Rossyi, antagonizm tak zacięty, że oparł się aż o najwyższe sfery, nie mógł zmienić stosunków politycznych, chociaż wówczas dzienniki niemieckie i rossyjskie tak się ze sobą spierały, jakgdyby już wkrótce wojna wybuchnąć miała, to wypływa ztąd oc[illegible]ście, że dziś wzrost sympatyj ks. Bismarcka na dworze petersburskim, jakkolwiek stanowi niezawodnie cenny objaw polityczny nie może być uważany za niewzruszoną rękojmię kontynuacyi tradycyjnej przyjaźni rossyjsko-niemieckiej. Jak przed kilku laty książę Bismarck i ks. Gorczakow nie zdołali osobistej niechęci wszczepić w stosunki oficyalne, dopóki między carem Aleksandrem II a cesarzem Wilhelmem istniał związek najserdeczniejszej przyjaźni, tak dziś znowu najczulsza harmonia ks. Bismarcka z sferami rządowemi w Petersburgu nie wystarczyłaby do zapewnienia pokoju, jeżeliby car Aleksander III nie wstąpił zupełnie w ślady ojca swojego wobec cesarza Wilhelma. Car Aleksander III uczynił to, jak się zdaje, w Gdańsku, więc znowu jak za rządów poprzedniego cara polityka odzyskała artykuł wiary, że Rossyę i Niemcy jednoczy najlepiej przyjaźń między obu monarchami. Na tej przyjaźni polega główny rezultat zjazdu gdańskiego i główna rękojmia pokoju, bo zresztą daremnem jest szukanie wspólności w interesach rossyjskich i niemieckich po r. 1878, tj. po kongresie berlińskim i ścieśnieniu stosunków między Wiedniem a Berlinem.

Krajowy zakład kredytowy.

(§) W przededniu otwarcia sesyi sejmowej powziął Wydział krajowy bardzo ważną uchwałę, postanowił bowiem wnieść projekt założenia wielkiego zakładu krajowego z gwarancyą funduszów publicznych. Oto brzmienie wniosku dla Sejmu:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem uchwala:

I. Celem podniesienia dobrobytu w kraju mianowicie celem podniesienia ludności wiejskiej z upadku ekonomicznego, rozwinięcia i popierania produkcyi rolnej i przemysłowej oraz handlu, ma być założony zakład kredytowy nieobliczony na zysk pod nazwą: „Krajowy zakład kredytowy" z poręką funduszu krajowego za wszelkie zobowiązania.

Do zakresu działalności „Krajowego zakładu kredytowego" należeć ma: *a)* udzielanie pożyczek hipotecznych ratami umarzanych i wydawanie na tej podstawie listów zastawnych; *b)* nabywanie wierzytelności hipotecznych i umawianie się z dłużnikami o ich spłatę w ratach; *c)* nabywanie i sprzedawanie własnych listów zastawnych oraz obligacyj krajowych; *d)* eskontowanie wylosowanych własnych listów zastawnych oraz kuponów od tych listów; *e)* udzielanie zaliczek na notowane urzędownie na giełdzie listy zastawne i listy zastawne istniejących w kraju zakładów hipotecznych, na krajowe obligacye i papiery państwowe; *f)* eskontowanie weksli, w szczególności reeskontowanie weksli przedłożonych przez towarzystwa zaliczkowe lub koła kredytowe z zachowaniem ostrożności przepisanych instrukcyą; *g)* przyjmowanie gotówki na książeczki oszczędności, asygnaty kasowe i na rachunek bieżący; *h)* udzielanie zaliczek na płody rolnicze, górnicze i przemysłowe na podstawie listów składowych (warrants) wystawionych przez zarządy składów publicznych oraz udzielanie pożyczek na zastawy ruchome i nieruchome; *i)* udzielanie pożyczek gminom i powiatom, kasom powiatowym, gminnym i powiatowym oraz kołom kredytowym na skrypty notaryalne; *k)* zakładanie, nabywanie, wspieranie oraz prowadzenie pod własnym zarządem i na własny rachunek przedsiębiorstw rolniczych, przemysłowych i innych; *l)* kupowanie i sprzedawanie na rachunek własny lub obcy rzeczy ruchomych, wszelkiego rodzaju towarów, płodów surowych i wyrobów przemysłowych.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydania statutu dla „Krajowego zakładu kredytowego" na podstawie powyższych zasad i do przeprowadzenia rokowań z c. k. Rządem o zatwierdzenie statutu.

III. Na pierwsze potrzeby połączone z założeniem i wprowadzeniem w życie „Krajowego zakładu kredytowego" wstawia się w budżet 50.000 złr. jako pożyczkę 3 procentową, którą zakład ten z pierwszych dochodów swoich zwrócić ma funduszowi krajowemu.

W sprawozdaniu obszernie uzasadnia Wydział krajowy ważny ten wniosek:

Badania ekonomicznych stosunków kraju — mówi to sprawozdanie — podejmowa-

---

POECI ANGIELSCY *)

Poezya angielska nie mieści się tak jak włoska w tej lub owej szkole, nie postępuje w jednym oznaczonym kierunku — po za młodą szkołą rafaelistów występuje jeszcze mnóstwo poetów pierwszorzędnych, tak wybitnych i oryginalnych, że nie wspomnieć o nich, znaczyłoby dać tylko niedokładny obraz poetycznego ruchu w Anglii. Tennyson, Browning, Lord Lytton, Hood, którzy wszyscy pisali jeszcze w nowszych czasach, a zatem należą do współczesnych, nie tworzą szkoły, nie naśladują nikogo, idą za czysto osobistem natchnieniem — a mówiąc o nich, nie można zastosować żadnej z tych ogólnych klasyfikacyj, które tak ułatwiają znajomość innych poetów, n. p. niemieckich. Nie ma między nimi analogii, związku, pokrewieństw. Ogólnej ich historyi pisać nie można, tylko pojedyncze monografie, któreby może nie zajęły szerszej publiczności, bo nie każdy ceni sztukę i zna się na niej — gdyby nie to, że właśnie przez tę swoją oryginalność, przez ten wybitny indywidualizm poezya angielska staje się obrazem całego społeczeństwa, wyrazem charakteru narodowego.

Indywidualizm silnie zarysowany jest charakterystyczną cechą narodu angielskiego. Rasa taka jak anglosaksońska, wytworzona z kilku narodowości, wyrabia charaktery odrębne, oryginalne, a różnorodność krwi odbiła się na całej literaturze angielskiej. Jest to fenomen ciekawy. U nas n. p. w Polsce, gdzie rasa słowiańska pozostała w pierwotnej czystości z małemi domieszkami krwi obcej, literatura ma w ogóle bardziej jednostajny charakter, silniejszych odcieni i cech charakterystycznych brak nam zupełnie. Nie tak literatura angielska; mnóstwo tam najciekawszych odcieni i kontrastów oryginalności; znać że w żyłach narodu płynęła mięszając się i krzyżując krew Gallów, spokojnych i twardych Saksonów, lekkich i poetycznych Normandów. Poezya angielska współczesna, która oryginalnością i różnorodnością pomysłów, natchnień i formy, nieledwie prześcignęła poezyę przeszłości, staje się ciekawą już nietylko pod względem artystycznym, ale jako odbicie społeczeństwa nabiera znaczenia historycznego. Historya i poezya dopełniają się nawzajem: historya staje się koniecznem dopełnieniem poezyi, poezya przyczynkiem do historyi.

Tylko społeczeństwo angielskie wyrabia poetów takich, jak Tennyson, który dla nas jest wyrazem Anglii arystokratycznej, silnie opartej na historycznej tradycyi. Powiedziano o nim, że jest poetą arystokratą, że prześlicznie umie opisywać zamki angielskie z sklepionemi hallami, z parkami o zielonych murawach i gładkich jak szkło stawach, po których majestatycznie pływają łabędzie. Jakoż to wszystko umie Tennyson i jeszcze więcej umie. Umie wskrzeszać przeszłość jakby żywą, opiewać honor narodowy w dawnej tradycyi, z czasów Artura i jego rycerskiej drużyny. Jest i w tem arystokratą, że nigdy nie schodzi do uczuć niskich i podłych, nigdy nie grzeszy przesadą — i dla tej spokojnej, poważnej elegancyi, dla tej wzniosłej prostoty cechującej wiersz jego, pokochały go młode *lady*.

Gdyby o poecie innej narodowości powiedziano, że jest arystokratą, byłoby to według wyobrażeń wieku rodzajem wyrzutu, z definicyą tą łączą się bowiem pewne pojęcia przeciwne duchowi poezyi. Nie tak się ma rzecz z pojęciem arystokracyi angielskiej. Instytucye narodu pozwoliły klasie wyższej od dawna łączyć się z niższą, i nietylko łączyć się, odświeżać, odnawiać zapomocą małżeństw, lecz bratać się, współczuć, żyć razem w życiu publicznem. Arystokracya angielska jest jakoby sercem narodu, które główną arteryą przejmuje krew z całego ciała. Poeta-arystokrata angielski nie jest tedy tem, czemby może być poeta-arystokrata innego narodu, „starą klasyczną peruką", jak n. p. antagoniści Wiktora Hugo, poetą-mistykiem, nawskróś idealistą, jak n. p. nasz Krasiński; poetą nieżyjącym z żywymi, lecz zaślepionym w przeszłości albo rozmarzonym w przyszłości. Tennyson przy całej swojej wzniosłości, przy idealizmie uczuć, przy wielkiej mierze i elegancyi rytmu nie przestaje być poetą realnym i trzeźwym nie jednej wyłącznie klasy, ale całego narodu. Obok arystokratycznych *songs* o starych zamierzchłych czasach pisał poezye ludowe, posługując się nawet częstokroć narzeczem. Opisywał nietylko tradycyę i przeszłość, ale prawdę teraźniejszości, nietylko bohaterskie czyny wybranych dwunastu rycerzy Artura, ale nieznane i ciche czyny ludu, tłumu — stał się więc poetą najbardziej narodowym w Anglii, bo nikt tak jak on nie umiał zarazem schlebiać dumie narodowej, opiewając dawne tradycye chwały, nikt tak jak on nie umiał budzić sumienia narodu, wytykając jego potrzeby i braki społeczne, nikt tak nie przeniknął wielkości jednej klasy, a biedy i nędzy drugiej. Ztąd pochodzi nadzwyczajna popularność poety z tego pomięszania wzniosłego idealizmu z prostotą realną wynika jego wpływ poetyczny. Odpowiedział dwom potrzebom wieku, aspiracyom do ideału i dążeniu do prawdy.

Ciekawem jest zawsze zadaniem, śledzić przyczyny popularności pisarza. Rzuca to światło na rzeczywiste warunki powodzenia. Poeci postępowi, poeci przyszłości jak Carducci i Swinburne, zdobyli popularność idąc za prądem opinii, walcząc pod pozytywistycznym, socyalistycznym sztandarem. Tennyson przeciwnie zjednał sobie sławę, stawając ponad stronnictwa, ponad walki i hasła chwili. W tej pozornej sprzeczności nie ma nic dziwnego. Jeżeli lubimy spotykać w poecie nasze jednodzienne troski, lubimy także, aby nas wyrwał z samych siebie, dał zapomnieć o sobie — a poezya Tennysona daje nam taką chwilę zapomnienia, nie robi wrażenia poezyi przejściowej, tej lub owej epoki, ale poezyi po wszystkie czasy, bez wyraźnej daty. Jeśliby nam co mogło przypomnieć epokę, to chyba to, że poeta z takiem upodobaniem spiewa o ludzie. Może w średnich wiekach poeta taki jak on byłby wybrał symboliczno-teologiczne allegorye, może w czasach renesansowych byłby się zwrócił do mitologicznego Olimpu — w naszym wieku musiał się zwrócić do prawdy i szukać jej w bohaterskiej prostocie przeszłości, lub teraźniejszości, u ludu.

Jako artysta Tennyson wzniósł się wyżej ponad chwilę obecną, nie szedł niewolniczo za kierunkiem współczesnych opinij, szedł raczej przeciw smakowi wieku. Żadnej w nim nie spotkasz tendencyjności z góry określonej. W dziesięciu tomach jego poezyj nie znajdziemy jednego barbaryzmu językowego, ani śladu idei pozytywistycznych, żadnej pretensyi do filozofii. Częścią czerpał z przeszłości narodowej, jak n. p. z upodobaniem z tradycyi o cyklu Artura, częścią, jak mówiliśmy, tworzył poezye ludowe, częścią pisał poprostu... poezye, bądź liryczne o swoich osobistych uczuciach, bądź śliczne obrazki domowego życia. Tajemnicą jego siły i u-

*) Jest to uzupełnienie szeregu artykułów, które p. t. *Poezya współczesna* umieszczone były w fejletonie *Gazety Lwowskiej*.

ne niejednokrotnie i na różnych polach, w różnych kierunkach i zakresach przez Wydział krajowy bądź to wskutek wyraźnego polecenia Sejmu, bądź z własnej inicyatywy doprowadzały zawsze w ostatecznym rezultacie do przeświadczenia, że w kraju naszym wskutek nadmiernego zadłużenia całych klas ludności i zupełnego zastoju niemal we wszystkich działach produkcyi panuje ogólna niemoc ekonomiczna pomimo niewątpliwego istnienia naturalnych warunków i czynników dobrobytu, które potrzebują tylko twórczego tchnienia, aby zmieniły całe położenie. Ten ostatni a najgłówniejszy warunek ratunku i wprowadzenia w życie postanowień powziętych w różnych sprawach a składających się razem na wielkie dzieło ogólnego i wszechstronnego podniesienia społeczeństwa z niemocy ekonomicznej i z tej zależności, skazującej zawsze kraj nasz na szukanie obcych kapitałów a tem samem wystawiającej go na wyzyskiwanie przez obcych kapitalistów, dałby się osiągnąć tylko przez utworzenie krajowego zakładu kredytowego, który z jednej strony oparty na tak niewzruszonej podstawie, jaką daje gwarancya kraju sześciomilionowego, z drugiej strony nieszukający zysku, lecz skupiający i organizujący żywioły i czynniki potrzebne do rozbudzenia uspionej produkcyi rolniczej i przemysłowej oraz ruchu handlowego, stałby się niejako najwyższym organem finansowej egzekutywy dla woli, zamiarów i postanowień kraju przez jego reprezentacyę powziętych.

Zadłużenie ludności włościańskiej i wypływające ztąd w konsekwencyi ciągłe wyzuwanie włościan z ojcowizny. powstawanie proletaryatu groźnego dla stosnnków społecznych i utrata tak ważnej dla rozwoju przemysłu podstawy, jaką stanowią w innych krajach potrzeby zamożnego ludu, stanowią ciężką chorobę społeczną, której dyagnoza nie wymaga już dalszych badań, gdyż Wydział krajowy przedstawił Wysokiemu Sejmowi stan rzeczy w prawdziwem świetle na dwóch sesyach ostatnich, proponując odpowiednie środki zaradcze, które w danej chwili wydawały mu się odpowiedniemi i dostatecznemi. Mimo dokładnego zbadania stanu rzeczy i przyczyn złego, co już stanowićby powinno wystarczającą podstawę do dodatniej akcyi i mimo najlepszych chęci organów powołanych do pracy w tej mierze, usiłowania wszystkie rozbijały się dotąd nie o absolutny brak środków materyalnych, bo wiadomo, jak wielkie kapitały cisną się dziś w braku lepszej lokacyi do różnych instytucyj finansowych na procent jak najskromniejszy, lecz o brak centralnego punktu finansowej akcyi, który skupiając te rozrzucone środki w jedną potężną siłę mógłby podjąć na wielką skalę konwersyę lichwiarskich długów włościan. Wszelkie próby pozyskania obcych zakładów finansowych dla takiej akcyi, próby zapowiadające początkowo ważne rezultaty, odsłoniły tylko jaskrawo przed światem naszą niemoc i zależność ekonomiczną a celu nie osiągnęły, bo zakłady obce, nie znając i nie mogąc ocenić, jak wielka rękojmia ekonomiczna spoczywa w produkcyi rolnej naszego ludu, wyzwolonego z rąk pasożytów lichwiarskich, wymagały i ze swojego stanowiska nawet wymagać musiały nadzwyczajnych zabezpieczeń, z których jedne były wprost niemożliwe a inne wymagały poprzedniego stworzenia wyjątkowych urządzeń w drodze ustawodawczej. W skutek tego mimo kilkuletnich badań i usiłowań około polepszenia doli włościan, stan rzeczy pozostał prawie niezmieniony. Lichwa wyuzdana została wprawdzie poskromiona ustawą, ale jej konsekwencya jak rak w osłabionym organizmie potęguje coraz więcej proces rozkładu ekonomicznego a zakłady finansowe obliczone głównie na zawieranie interesów pożyczkowych z ludnością włościańską nie mogą pomódz, lecz owszem przyczyniają się w pewnym stopniu do złego, bo jako przedsiębiorstwa dla zysku założone i zysku wszędzie szukające, nawet i w tej opłakanej nędzy ludu wiejskiego znaleźć muszą znaczną stosunkowo korzyść dla swoich uczestników. Jedne tylko towarzystwa zaliczkowe wolne są od tego zarzutu, bo ich natura wyklucza zysk jako pierwszy i główny motyw akcyi, ale towarzystwa te nie rozporządzają środkami dostatecznemi. Wydział krajowy nigdy nie zapoznawał zbawiennej działalności tych towarzystw, starał się wszelkiemi sposobami przysporzyć im środków potrzebnych ale tylko częściowo powiodło mu się to uzyskać interwencyą w banku austryacko-węgierskim. I tutaj kraj musiał odsłonić w przykry sposób swoją zależność ekonomiczną od obcych zakładów bez dostatecznej kompensaty za tę przykrość. bo bez osiągnięcia w zupełności tego, co niezbędnem uznawał.

Jak w sprawie ulżenia niedoli ludności włościańskiej lichwą wycieńczonej i ustawicznie z ojcowizny wyzuwanej, tak i w innych usiłowaniach około rozbudzenia sił produkcyjnych na różnych polach, mianowicie w rolnictwie i przemyśle, zabiegi Wydziału krajowego kończyć się musiały na ścisłej tylko dyagnozie potrzeb, w najlepszym razie na akademickiem omówieniu planów, które w braku ożywczego impulsu, jaki tylko z krajowego instytutu kredytowego wyjść może, tę chyba korzyść przyniosły, że stanowić będą nietylko widoczny ślad najlepszych chęci, lecz zarazem gotową już podstawę do działania w chwili, gdy powstanie potrzebny organ finansowej egzekutywy.

Melioracye gruntowe stanowią jeden z najwymowniejszych dowodów, jak dalece wszelkie najracyonalniejsze nawet plany podniesienia produkcyi krajowej rozbijają się o brak krajowego zakładu finansowego, któryby dostarczyć mógł potrzebnych środków. Sejm, nie przychylając się do wniosku Wydziału krajowego w r. 1878 o zaciągnięciu pożyczki pięciomilionowej na popieranie melioracyj gruntowych, zezwolił tylko na zorganizowanie biura melioracyjnego. Biuro to funkcyonuje od lat trzech w charakterze technicznego organu doradczego dla gospodarzy wiejskich, którzy pragną podjąć melioracyę gruntów swoich w sposób zgodny z prawidłami umiejętnemi. Jako organ doradczy biuro melioracyjne spełnia w zupełności swoją misyę, pracownicy jego całe lato są zatrudnieni w różnych stronach kraju a w porze zimowej zajmują się opracowaniem planów i kosztorysów. A jednak mimo tej pomocy technicznej i pomimo niewątpliwej chęci naszych ziemian, rezultat tej trzyletniej działalności wykazuje tylko cząstkowe ulepszenia, składające się wprawdzie razem na wcale pokaźną liczbę morgów meliorowanych, ale znikające wobec przestrzeni na pół straconych dotąd dla produkcyi rolnej. Tu i owdzie wykonano nawodnienia lub odwodnienia na małej przestrzeni większej posiadłości, tu i owdzie uregulowano część koryta rzeki górskiej, ale nie można wskazać jednego powiatu, w którymby nastąpiło widoczne podniesienie produkcyi rolnej za pomocą melioracyi podjętej i przeprowadzonej systematycznie i na większą skalę. Drogą takich cząstkowych ulepszeń ogólna poprawa stosunków nastąpić nie może, bo faktycznie dziś melioracye pedejmowane być mogą tylko przez ziemian zamożniejszych, rozporządzających potrzebnemi funduszami, gdy tymczasem ci, dla których podniesienie produkcyi rolnej jest najpotrzebniejsze, nawet myśleć o tem nie mogą. Chodzi tu o stworzenie organu, któryby podejmował przedsiębiorstwa melioracyjne za ekonomiczną t. j. ze zwiększonych dochodów uiszczaną opłatą rat amortyzacyjnych, lub dostarczał kredytu pod warunkami łagodnemi i z amortyzacyą rozłożoną na dłuższy okres czasu aniżeli w przypadkach innego rodzaju. Takiego kredytu nie może dostarczyć żaden z istniejących zakładów finansowych, bo mając zysk przed oczyma jako racyę bytu i jako główną dyrektywę w działaniu, każdy dąży tylko do zawierania interesów, w których jak najprędzej zysk swój zeskontować może, nie oglądając się wcale na to, czy korzyść jego stanowi tylko stosowny udział w zwiększonej kredytem produkcyi dłużnika, czy przeciwnie osiągniętą została z widocznym uszczerbkiem jego majątku. Krótko mówiąc, prywatne zakłady finansowe starają się utrzymywać powierzone sobie kapitały w ciągłym ruchu z wysokim procentem celem zapewnienia jaknajwiększego zysku akcyonaryuszom i uczestnikom. Stanowią one zatem bardzo łatwe i przystępne źródło dla zaciągających długi na krótki termin bez celów produkcyjnych a natomiast prawie niedostępne są dla szukających prawdziwego kredytu ekonomicznego, który użyty na pewne trwałe ulepszenia, z rezultatów osiągniętego wzrostu produkcyi umarzać się powinien.

Nie tylko pożyczki z dłuższym terminem są dla właścicieli ziemskich utrudnione. Nie posiadają oni nawet takiego taniego kredytu wekslowego, jaki znajduje każda fascykułowana firma handlowa w banku austryacko-węgierskim. Żale gospodarzy wiejskich są pod tym względem najzupełniej uzasadnione, ale w obecnych stosunkach zaradzić złemu niepodobna, bo organizacya banku austryacko-węgierskiego wyklucza możność uzyskania ustępstwa a prywatne instytucye dbałe o dobro swoich klientów jak n. p. krakowskie Towarzystwo wzajemnego kredytu, którego działalność użyteczna powszechne uznanie znajduje, są za słabe, aby funduszami swojemi potrzebom dorównać mogły. W każdym razie nawet i wspomniane towarzystwo jako obracające lokowanemi u siebie funduszami nie może przyjąć tak nizkiej stopy procentowej, jaka dla weksli istnieje w banku austryacko-węgierskim, jakaby istnieć mogła także w zakładzie krajowym nie na zysk lecz na podniesienie produkcyi i handlu obliczonym.

Górnictwo nasze jest dotąd w kolebce, chociaż znawcy fachowi znajdują wszystkie warunki rozwoju, a rozmiary, w jakich już dotąd przy środkach zupełnie niedostatecznych, przemysł naftowy jest prowadzony, stanowią oczywisty dowód, że jak na tylu innych polach, tak i tutaj, produkcya nie posiadająca poparcia materyalnego w zdrowym kredycie, nie dorównuje nawet skromnym oczekiwaniom. Od kilku już lat Sejm i Wydział krajowy, jako wykonawca jego intencyj, pracują ciągle na tem polu, ale praca ta zamykać się musi w ciasnem kole rozpatrywań, badań i formułowania wniosków, które dopóki nie zostaną poparte odpowiedniemi środkami, pozostaną niespełnionem życzeniem. Subwencye, przez fundusz krajowy przeznaczane na badania niektóre w dziale górniczym i na wspieranie kopalń naftowych dla zbadania głębszych pokładów, nie sięgają po za zakres odosobnionych mniej lub więcej skutecznych eksperymentów, które nie mogą w braku dostatecznych środków przybrać charakteru i kierunku systematycznej akcyi. Krajowa rada górnicza, organ doradczy Wydziału krajowego, i krajowy komitet dla podniesienia przemysłu naftowego, mają ręce skrępowane brakiem funduszów, i muszą się ograniczać tylko do teoretycznego rozpatrywania potrzeb i środków niezbędnych. Najważniejszy dotąd dodatni rezultat pracy około popierania przemysłu naftowego, powstanie magazynów składowych w Grybowie, jako środka ożywienia ruchu handlowego, zawdzięcza kraj głównie obcemu zakładowi finansowemu, Union-bankowi wiedeńskiemu, który poświęcił potrzebny na ten cel kapitał za poręczeniem ze strony Wydziału krajowego pewnego dochodu. Zależność finansowa i ekonomiczna kraju wystąpiła tu znowu na jaw w sposób dobitny. Twierdzenie, że przemysł naftowy w Galicyi potrzebuje tylko uregulowania stosunków prawnych, aby stanął na takiej wyżynie, jak w innych krajach, stawiane jest w formie apodyktycznej tylko przez ludzi zdala na stosunki rzeczywiste patrzących i z tego powodu pochopnych do wynoszenia doktryny po nad wskazówki w praktyce czerpane. Przypuszczając nawet, że twierdzenie to jest zupełnie uzasadnione, zawsze trzeba się liczyć z pytaniem. na czyją korzyść wyjdzie ten rozkwit przemysłu naftowego, jeżeliby uzyskał podstawę ustawodawczą dziś, gdy kraj w swojej zależności od obcych kapitałów na każdym kroku nie miałby najmniejszej rękojmi, że tworzy nowe źródło bogactwa dla siebie, dla swojej ludności, a nie dla obcych kapitalistów, szukających sposobności do wyzyskiwania niemocy ekonomicznej innych krajów? Gdzie się znalazły dostateczne kapitały krajowe tam i dziś, mimo nieuregulowanych stosunków prawnych, powstały piękne kopalnie nafty i wosku ziemnego, a gdzie poprzestać musiano na połowicznym rezultacie, tam nie stosunki prawne, lecz głównie brak kapitałów potrzebnych stanął w drodze. Twierdzenie, że w chwili uregulowania stosunków prawnych przemysłu naftowego otworzą się zaraz obfite źródła zagranicą, rozwiązuje kwestyę, co prędzej uczynić należy, czy regulować stosunki prawne, czy przedtem stworzyć finansową podstawę dla rozbudzenia produkcyi i utorowania jej szerokiej drogi handlowej zagranicą? Trzebaż jeszcze wytwarzać nowe pole zależności ekonomicznej i finansowej od obcych kapitałów, kiedy właśnie przez roztropne skupienie własnych sił zachować można dla siebie wszystkie zyski i korzyści, które obcych przedsiębiorców przynęcać mają?

W dziale przemysłu wszystkie dotychczasowe usiłowania tak Sejmu jak i Wydziału krajowego, który jest w tej pracy stałą kuratoryą jako organ doradczy, nie mogły wyjść także po za obręb rozpatrywania potrzeb i badania stosunków, a środki przeznaczone przez Sejm w każdorocznym budżecie wystarczają zaledwie na podtrzymywanie w niektórych tylko okolicach tych gałęzi przemysłu domowego, które jako sposób ubocznego zarobkowania ludności włościańskiej stanowią dla niej ważny warunek egzystencyi a tem samem także godny wszelkiego poparcia czynnik dobrobytu krajowego. Fundusze oddawane Wydziałowi krajowemu do dyspozycyi i rozdzielane przez niego w porozumieniu z fachową kuratoryą mają tedy tylko charakter pomocy dorywczej, nie wystarczały i nie wystarczają nawet na zakładanie szkół fachowych tam, gdzie państwo lub gmina ze swojej strony nie przyczyni się subwencyą lub poparciem w inny sposób przez dostarczenie lokalu i t. p. Po za te skromne żądanie podtrzymywania tylko coraz więcej upadającego przemysłu sięgać nie może akcya Wydziału krajowego, dopóki nie ma w kraju źródła zdrowego kredytu, dopóki nie powstanie finansowy wykonawca życzeń Reprezentacyi krajowej, któryby nie zysk lecz rozbudzenie produkcyi na każdem polu miał ciągle na oku, któryby nie szukał tylko interesów i klientów łatwych do wyzyskania, lecz czynników produkcyi potrzebujących do rozwoju niezbędnie organizacyjnej pomocy finansowej. Przemysł nasz nigdy nie stanie tak silnie, żeby samodzielnie mógł się rozwijać i stanowić jak w innych krajach niewyczerpane źródło dobrobytu, dopóki nie uzyska dla swoich produktów rozległego pola

---

roku jest — miara. Z pewnością największy to dzisiejszy poeta europejski pod względem miary, klasycznego prawie spokoju i dobrego smaku. Pomiędzy tylu poetami tendencyjnymi, poetami filozofami, politykami, on jeden może jest — tylko poetą-artystą.

Zupełna objektywność i bezstronność poetyczna cechująca Tennysona wypływa u niego naturalnie z właściwości jego artystycznego temperamentu, na który składa się równowaga uczuć i wielka bujność fantazyi. Pomimo że jest lirykiem, natchnienie u niego jest nadzwyczaj plastyczne; każda myśl zamiast przejść w mglistą krainę marzeń, zamienia się w obraz prosty, jasny, klasyczny, każdy wiersz jest opowieścią, obrazkiem, w którym wielka trzeźwość myśli wyklucza zupełnie wszelki filozoficzny symbolizm lub allegoryczność. Ztąd Tennyson stworzył a przynajmniej wydoskonalił nowy rodzaj poezyi, który jest czysto wytworem naszego czasu. Są to krótkie poemata o kilkunastu lub kilku kartach, opisujące oderwane sceny z życia, malujące charakter ludzki. Żywioł domowo-dramatyczny przeważa; w stosunku do epopei poemaciki te są tem, czem nowela wobec powieści.

Podnieśliśmy już, że do wielkiej epopei nie ma dziś treści — przeciwnie teraźniejszość dziwnie się nadaje do tych małych epopei *genre*, czego najlepszym dowodem, że żadnemu współczesnemu poecie nie udało się stworzyć wielkiego epicznego poematu, a wielu poetów i to z najlepszych pisało miniaturowe epopeje i te im się udawały.

Największym, najśmielszym pomysłem poetycznym naszej epoki była myśl Wiktora Hugo napisania w *Legendzie wieków* poematu człowieka, ludzkości — i jakże się wziął do dzieła? Oto dając kilkadziesiąt małych epopei, czasem nie dłuższych nad kilkanaście strof, w których przedstawia chwile dziejowe, jak się objawiały w pojedyńczych charakterach ludzkich. Jest to rzecz godna uwagi, że sztuka współczesna prawie nie zna dzieł pomnikowych o wielkich, nieskończonych rozmiarach — ściany naszych wystaw zawieszone są po większej części obrazami *genre*, w powieści zaczyna przeważać nowela, w teatrze komedya trzyaktowa, w poezyi strofa liryczna albo poemat, który nazwałbym epopeją rodzajową. To ścieśnienie granic sztuki byłożby znakiem upadku? Nie i nie — w historyi rozwoju sztuki wszystko się trzyma, rozwija, postępuje w ścisłej harmonii z rozwojem myśli ludzkiej i z postępem dziejów. To co nas dziś razi, zadziwia, czasem oburza w sztuce, jest prostą, konieczną ewolucyą artystyczną. Sztuka musi także stać się nawskróś demokratyczną, z razu mieszczańską, *bourgeoise*, potem ludową wśród zdemokratyzowanego świata. To co małe, proste, staje się łatwiej przystępnem ogółowi — a wielka sztuka jest jak wielki zbytek, przystępna tylko milionerom, Nabobom duchowym. Artysta dzisiejszy maluje i pisze nie wielkie dzieła, ale maluje i pisze dla wielu i dla małych — ztąd powstają nowe rodzaje. Myśl i fantazya szukają nowych dróg, nowych wyrazów, aby się stać coraz przystępniejszą ogółowi. Wielki artysta i na tym małym warsztacie mimo dążności do zniwelowania umysłów, umie stworzyć wielkie, pomnikowe dzieła.

Takiemi dziełami są krótkie obrazowe poemata Tennysona, śmierć bohaterskiego Artura, opis złamanego życia młodej kobiety w Locksley-Hall. rzuconej na pastwę człowieka powszednich, niskich instynktów, skarga starej matki, której syna powieszono, rozpacz biednej rybaczki po stracie męża, który utonął w dzień, gdy się pierwszy raz posprzeczali — i wiele innych poemacików, wszystkie to dzieła prawdziwie artystycznie skończone.

Ten sam rodzaj poezyi uprawiał inny poeta, Thomas Hood, lecz w sposób odmienny, jaskrawy i oryginalny. Ten prosty pieśniarz maluczkich i biednych wyrósł także na szczero-angielskim gruncie, jak Tennyson jest wyrazem wiernym swego społeczeństwa, tylko widzianego z innej strony, czysto ludowej, popularnej. Tennyson jest poetą-arystokratą, Hood poetą-demokratą, ale także nie w znaczeniu europejskiem, tylko ściśle angielskiem. Poezya Swinburnowska przez swoje niejasne hasła, przez poruszenie najwyższych zagadnień filozoficznych i społecznych, przez ducha negacyi i zawiści, nosi ogólne piętno dzisiejszej europejskiej poezyi przewrotowej; w poezyi Hooda stoimy znowu na gruncie angielskim. Wszakże wiadomo, że historyczna demokracya angielska różni się bardzo od demokracyi innych narodów, odznaczając się zawsze pewnym charakterem praktycznym, trzeźwym. Nie potrzeba jej było krwawego chrztu rewolucyjnego, dawno przed rokiem 1789 była już stronnictwem politycznem, stojącem nieraz u steru rządu, które zamiast niejasnych haseł filozoficznych wyjętych z *Praw człowieka* miało program wyraźny, polityczny i zastosowywało go w danej chwili.

Poeta-demokrata tak szczerze angielski jak Hood będzie zatem także trzeźwym i dodatnim. Wiemy, jak praktyczną rzeczą na świecie jest satyra, dobry humor, prostota. W naszych zepsutych czasach wszelka wzniosła idea najłatwiej przejdzie kontrabandą; posługując się żartem i dowcipem jakby paszportem Hood, śmiechem broni sprawy ludu.

(Dokończenie nastąpi.)

handlowego zbytu, któryby pozwolił mu nietylko rozszerzać już istniejące działy samodzielnej produkcyi, lecz nadto stwarzać nowe zwłaszcza te, które w sąsiednich krajach rozwinęły się kosztem naszego, bo najpierw od nas głównie sprowadzają potrzebne materyały surowe a następnie dla gotowych już produktów głównie u nas znajdują pole zbytu. Zestawienie ogromnej ilości surowych materyałów, które corocznie z kraju naszego dla obcych fabryk odchodzą, z równie wielką i niestety wzrastającą ilością przywozowych artykułów obcego przemysłu, daje przykry ale pouczający zarazem obraz obecnego położenia oraz miary tego, co tutaj dla dobra licznych klas ludności, dla dobra całego kraju zdziałać można. Siły jednostek, nawet korporacyj całych nie wystarczają na tem polu. Uznała to niedawno fachowa ankieta zwołana przez Wydział krajowy dla sprawy podniesienia przemysłu i rękodzielnictwa. Poważne grono osób znających doskonale obecne stosunki. potrzeby i warunki poprawienia sytuacyi zgodziło się w ankiecie na to, że koniecznem jest powstanie zakładu finansowego, któryby objął misyę finansowo-organizacyjną, popierał i inicyował tworzenie spółek produkcyjnych celem zdobycia dla produktów krajowych naturalnych położeniem kraju wskazanych a niestety dotąd przez obce wyroby okupowanych dróg odbytu. Bez obudzenia ruchu handlowego i wytknięcia tem ruchowi pewnych a stałych dróg nie da się pomyśleć trwałe podniesienie produkcyi przemysłowej.

Z całego wywodu powyższego wypływa, że we wszystkich gałęziach produkcyi zrobiono u nas w ostatnich czasach wszystko, co było wskazanem i możliwem pod względem fachowego rozpatrywania i badania potrzeb oraz ułożenia planów potrzebnej akcyi i obmyślenia środków zaradczych, że jednak mimo to w braku tej ożywczej siły, jaką wlać może tylko dobrze zorganizowany kredyt, dotąd pod względem praktycznych rezultatów wszystko pozostaje do zrobienia. Ankiety, kuratorye, komitety i inne korporacye doradcze wyczerpnęły już swój temat, wywiązały się już z swojej misyi wskazaniem sposobu poprawienia stosunków. Teraz kolej przyszła na działanie, na wprowadzenie w życie tego, co uznane zostało jednomyślnie niezbędnem. Działanie to wymaga siły materyalnej, inicyatywy finansowej, a tego już żadne ciało doradcze, żaden organ pomocniczy dostarczyć nie może. Przyszła pora na stworzenie krajowego instytutu kredytowego, który stałby się nie chciwym zysku lecz oddanym potrzebom kraju wykonawcą finansowym usiłowań Reprezentacyi krajowej.

Nie chodzi tu o ofiary wydane nieopowrotnie, o łożenie kosztów na cele piękne, ale nie wróżące praktycznych rezultatów, nie chodzi tu o powstanie zakładu, któryby bez pretensyi do zwrotu wszystko miał wspierać i subwencyonować kosztem funduszów publicznych. Każde z powyżej wskazanych pól, na których instytut krajowy rozwinąłby akcyę twórczą, zapowiada niewątpliwe i rychłe rezultaty, bo wszędzie chodzi tylko o impuls do tworzenia, o wprowadzenie w ruch ubezwładnionych dotąd czynników produkcyi ekonomicznej, która sowicie opłaca wszystkie nakłady. Powstało ostatniemi czasy w kraju naszym tyle zakładów finansowych, które nie zakreślają akcyi swojej celów produkcyjnych, które szukają tylko jak najwięcej interesów i klienteli, aby zdobyć zysk dla swoich akcyonaryuszów i naczelników. Zakłady te kwitną i przynoszą wysokie zyski, ale produkcyi ani nie rozbudzają, ani nie organizują. Zakład krajowy nie goniłby za zyskiem, w pospolitem brukowem tego słowa znaczeniu, to jest, za zyskiem jednostek, lecz pracowałby dla kraju, podniósłby jego produkcyę, jego bogactwo, wyswobodziłby go z zależności finansowej od obcych przedsiębiorców i kapitałów, stworzyłby nowe źródła dobrobytu — jednem słowem postawiłby kraj na tym stopniu rozwoju materyalnego, jaki tylko wśród danych warunków możliwym jest do osiągnięcia. Z powstaniem takiego zakładu musiałoby się skończyć wyzyskiwanie dzisiejszych niezdrowych stosunków kredytowych, bo zakład krajowy na zysk nie obliczony, już z natury rzeczy zdobyłby sobie od razu stanowisko regulatora kredytu wobec zakładów za zyskiem tylko goniących.

Już w roku ubiegłym przedłożył Wydział krajowy Sejmowi projekt założenia krajowego zakładu hipotecznego. Projekt ten stanowił tylko wykonanie uchwały Sejmu z dnia 9 października 1878 polecającej Wydziałowi krajowemu zbadanie kwestyi, „czy wobec zaprowadzeń ksiąg hipotecznych włościańskich byłoby pożądanem i już teraz na czasie utworzenie instytucyi hipotecznej dla posiadłości włościańskich“. Odwołując się tylko na zeszłoroczne sprawozdanie, Wydział krajowy zaznacza, że już wtedy w ankiecie odezwały się powaźne głosy za nadaniem krajowej instytucyi hipotecznej charakteru takiego finansowego organu kraju, któryby rozbudził produkcyę i handel. Był to wyraz tej powszechnie uznawanej albo przynajmniej uczuwanej potrzeby, której zaspokojenie nietylko nie leży po za obrębem możliwości lecz nawet obecnie wobec nadzwyczajnego nagromadzenia się gotówki i równoczesnej stagnacyi w ruchu handlowym i przemysłowym przedstawia się stosunkowo łatwiejszem do wykonania niż kiedykolwiek.

Życzenie, które dotąd objawiało się w sposób mniej lub więcej wyraźny, wszędzie, gdzie poważnie i ze znajomością rzeczy rozbierano stan materyalny kraju, oraz stanowcze środki polepszenia stosunków, tj. w różnych korporacyach, ankietach itd., stawia dziś Wydział krajowy jasno i otwarcie w przekonaniu, że po ukończeniu rozpatrywań i badań zarządzonych w każdej gałęzi pracy ekonomicznej, po sformułowaniu potrzeb i środków ich zaspokojenia, nadeszła pora do działania, do wydobycia praktycznych rezultatów z dotychczasowej pracy przygotowawczej. Wobec niekorzystnego położenia ekonomicznego w ogóle a szczególnie wobec wzrastającego upadku nawet tych gałęzi produkcyi, mianowicie przemysłowej, które niegdyś stanowiły obfite źródło zarobku, wobec wzmagającego się z tego powodu ubożenia całych klas ludności, wszelka zwłoka w działaniu, wszelkie dalsze odkładanie środków stanowczych nie dałaby się usprawiedliwić.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Przymierza Włoch.)

Artykuł, o którym wiadomość telegraficzną podały prawie wszystkie pisma zagraniczne, traktujący kwestyę przymierzy Włoch z innemi mocarstwami, a ogłoszony w piśmie *Nuova Antologia*, zasługuje niezawodnie na podanie w szerszem streszczeniu. Autorem jego jest pewien eksdyplomata włoski, który w istocie brał czynny udział w życiu politycznem. Były dyplomata odzywa się bez uprzedzeń o położeniu i potrzebach Włoch a nakoniec podaje rady, wskazujące, gdzie Włochy szukać powinny aliansów. Z drugiej strony jednak artykuł ten dowodzi, że Włochy trzymają się uporczywie polityki wolnej ręki i że pomimo uznania potrzeby przymierzy, nie chcą się ani przyznać otwarcie do dążności Irredenty, ani ich równie stanowczo potępić. Wynika to z całego artykułu, za obszernego do powtórzenia w dosłownem brzmieniu, podajemy więc tylko główne i najcharakterystyczniejsze ustępy.

„Stosunki Włoch do Francyi — pisze były dyplomata — pogorszyły się widocznie. W sferach rządowych nie istnieje wprawdzie naprężenie, ponieważ sfery te ze względu na znaczne interesa wspólne umieją unikać powodów do niezadowoleń, ale pomiędzy ludnością obu krajów kwestya tunetańska wywołała wzajemne niezadowolenie, które czyni niemożebnem wspólne postępowanie w przyszłości. Muszą zatem Włochy szukać sobie sprzymierzeńców gdzieindziej. Anglia, na której poparcie liczył ze zbyteczną ufnością gabinet Cairolego, dowiodła w kwestyi tunetańskiej, że trzyma się usprawiedliwionej zresztą zasady nieangażowania się do żadnej zagranicznej sprawy, skoro ta nie zagraża bezpośrednio interesom angielskim. Pozostają zatem Austro-Węgry i Niemcy, na które Włosi zwracają spojrzenia. Idea przymierza z temi dwoma mocarstwami zrobiła znaczne postępy w umysłach stronnictwa liberalno-monarchicznego, gdy równocześnie stronnictwo radykalne zwraca się z pobudek politycznych ku sąsiedniemu państwu republikańskiemu, nachylającemu się ku radykalizmowi. O ewentualności przyłączenia się Włoch do obu państw północnych, rozprawia także wiele prasa zagraniczna. Ewentualność powyższa skłoniła mianowicie prasę niemiecko-austryacką i francuską do wniosków następnych: Zbliżenie się Włoch do mocarstw północnych usprawiedliwia przypuszczenie, że Włochy wyrzekają się wszelkiego powiększenia swoich teraźniejszych granic lądowych. Wniosek taki jest usprawiedliwiony. Przymierze z Niemcami i Austryą, a choćby tylko zbliżenie się, wykluczą przynajmniej na czas pewien wszelką myśl ze strony Włoch o zdobyczach terytoryalnych. Musielibyśmy się zadowolić i nazwać szczęśliwymi, gdyby nam nasi sprzymierzeńcy zagwarantowali przynajmniej obecne nasze posiadłości. Uważalibyśmy to jeszcze za najmniejsze zło, gdyby się z tem nie łączyła kwestya narodowej godności, wobec której podnosimy to z przyciskiem, żadne ministerstwo nie może robić ustępstw.

„Znakomita większość Włochów nie myślała nigdy o tem, żeby dla kilku okrawków ziemi narażać przyjazne stosunki z państwem sąsiedniem i ryzykować pokój. Włoch bez Rzymu i Wenecyi nie można było pojąć, ale łatwo sobie wyobrazić to, co już teraz jest urzeczywistnione: Włochy bez Trydentu i Istryi. Nie będzie zatem trudnem dla Włoch zadaniem pozostawić na stronie kwestyę „nie wyzwolonych“ prowincyj, w okolicznościach zaś tej znajdzie bardzo odpowiednie zastosowanie myśl, że milczenie jest złotem. Milczenie o tych dążnościach, chociażby zasługujących na szacunek i tkwiących głęboko w poczuciu narodowem, których jednak nie myśli zrealizować na seryo żaden Włoch, opłaciłoby się przychylnością Austryi, a sądzimy, że odmowę milczenia za taką cenę poczytaliby wszyscy we Włoszech za szaleństwo. Tylko, że niestety kwestya ta przedstawia się w innej formie. Nie milczenia żądają Austrya i Niemcy jako warunku umożebniającego zbliżenie, lecz przeciwnie: oświadczenia. Austrya i Niemcy żądają, ażeby rząd włoski zrzekł się wyraźnie i formalnie na teraz i w przyszłości wszelkiego usiłowania rozszerzenia terytoryalnego ze szkodą austro-węgierskiego państwa. Taki warunek obudza z wielu względów obawy. Jest on najprzód bez pożytku, gdyż nie obowiązuje przyszłych rządów i generacyj. Daleko natomiast więcej niż przez tego rodzaju zobowiązanie Włoch powinnyby Austrya i Niemcy widzieć się ubezpieczonemi wobec naszych zamiarów przez naturalne przymusowe położenie nasze, które nam każe ubiegać się o ich przyjaźń i dopraszać się nam unikać wszystkiego, cokolwiek by tę przyjaźń nadwerężyć lub osłabić mogło. Włochy zyskują w tem przymierzu wprawdzie największe korzyści, ale też i ich współdziałanie w wielu okolicznościach pożądane, nie może być uważane za bezowocne. Przymierza, traktaty i proste stosunki przyjaźne nie przychodzą do skutku pod twardemi warunkami, które mogą w jakikolwiek sposób zadrasnąć ambicyę narodową jednego z narodów. Że to a nie co innego jest główną przeszkodą nawiązania coraz ściślejszych stosunków pomiędzy nami a Niemcami i Austryą, podnoszono już z wielu stron, a szczególniej w prasie austryackiej, która nam bez ogródek oświadczyła, że tylko pod tym warunkiem wolno nam będzie przystąpić do przymierza. Oprócz tego żąda taż prasa zrzeczenia się także innych, geograficznie należących do Włoch terytoryów i żąda zrzeczenia się supremacyi Włoch na Wschodzie. Otóż rozumie się samo przez się, że nie szukamy dyplomatycznego zbliżenia się do Austryi z utajonym zamiarem, by opanować niepostrzeżenie Trydent i zgadzamy się z tem bezwarunkowo, że obecnie przymierze włosko-niemiecko-austryackie może mieć tylko pokojowy charakter bez wszelkiej wrogiej dla Francyi myśli.

„Wielka jednak jest różnica pomiędzy swobodną a narzuconą przez inne mocarstwa polityką. Ściśle określonych urzędowych rokowań pomiędzy Włochami a Niemcami i Austryą nie rozpoczęto, i bardzo prawdopodobnie rząd nasz wybadywał tylko grunt, na co mu odpowiedziano w duchu powyższym. Płonną byłaby dyskusya nad tem, czy brak ufności istnieje tylko do rządu stojącego teraz u steru, lub czy warunek taki byłby został postawiony także i wtedy, gdy jeszcze prawica rządziła. Faktem jest, że jeszcze w czasie odwiedzin Wenecyi przez monarchę austryackiego, hr Andrassy doradzał stłumienie Irredenty, ale nie wykluczał równocześnie słusznej lubo nieznacznej rektyfikacyi granic. (?!)

„Rozumny i przezorny rząd unika niepotrzebnych zobowiązań, ale stara się zarazem o to, ażeby międzynarodowe stosunki tak się układały, ażeby mieć swobodę wejścia w chwili niebezpieczeństwa w stosunek z tym, z kim nakazuje interes. Głównem zadaniem w tej chwili jest rozstrzygnąć, czy Europie grozi zatarg, któryby zniewalał Włochy do przyjęcia trudnego warunku, czyli też mogą jeszcze czekać. Gdyby nastąpiła pierwsza konieczność, to Włochom po popełnieniu wielu niedorzeczności, nieprzezornych kroków i błędów nie pozostałby wolny wybór. Pożądanemby byłoby stanowisko takie dla Włoch, któryby im dawało poważanie u zagranicy. Pierwszym tu warunkiem wzmocnić powagę wewnątrz. Następnie trzeba się usilnie starać o stworzenie dość silnej armii narodowej, jeżeli nie chcemy, ażeby przymierze nasze nosiło cechę przymierza słabych z silnymi.“

Artykuł kończy się uwagą, że w razie grożących Włochom zawikłań, naturalnymi przymierzeńcami powinny być mocarstwa północne, dodatkowo jednak zastrzega się, że nie można żądać żadnego przymierza pod warunkami upokarzającemi.

KRONIKA

— **Jego Król. Wysokość** generał-komendant Galicyi książę Wilhelm Würtemberski wyjechał wczoraj po południu na zamknięcie ćwiczeń polowych pod Nawaryę. Jego Król. Wysokość powróci jutro po południu do Lwowa.

— **Wydział krajowy** przeniósł inżyniera krajowego Emila Czaderskiego z powodu nieuleczalnej choroby przeszło rok trwającej w stały stan spoczynku. Opróżnioną stałą posadę inżyniera krajowego nadał inżynierowi okręgowemu I klasy Feliksowi Bieńkowskiemu. Na opróżnioną posadę inżyniera okręgowego I klasy posunął inżyniera okręgowego II klasy Aleksandra Brochockiego, przydzielając mu drogi okręgu Krakowskiego. Inżynierem okręgowym II klasy mianował inżyniera Władysława Szyszkowskiego, delegowanego do budowy drogi Zborów-Założce, pozostawiając go na tej delegacyi do czasu ukończenia budowy drogi; prowizoryczne pełnienie obowiązków inżyniera okręgu przemyskiego poruczył inżynierowi Henrykowi Czaplickiemu, delegowanemu do budowy drogi z Grzymałowa do Kopyczyniec (Suchostaw) właśnie co ukończonej.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym między innemi: reskrypt Wydziału krajowego w sprawie dodatku do podatku na pokrycie niedoboru w roku bieżącym; wnioski w sprawie zaprowadzenia porządku jazdy ulicą Żółkiewską po otwarciu tamże ruchu kolei konnej i wnioski w sprawie nabycia na własność gminy lasku „Bednarówka“.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu H. W. z piwnicy domu pod l. 6 ul. Sobieskiego 3 butle wiszniaku, 8 butelek wina i 5 litrów miodu, a panu A. Sch. z pomieszkania pod l. 4 ul. Tatarska garnitur granatowy, jedną kapę niebieską a drugą kolorową i dwie chustki damskie, popielatą i czarną. — Zbłąkane źrebię maści ciemno-kasztanowatej oddano do komisaryatu dzielnicy I. — Złożono w policyi znalezioną kartkę zastawniczego banku ormiańskiego na zastawiony za 40 zł. zegarek złoty z łańcuszkiem, tudzież głowę cukru.

P. Feliks Podwysocki złożył urząd wiceprezesa, a nie prezesa lwowskiego Towarzystwa weteranów wojskowych, jak to przez omyłkę wydrukowano. Prezesem rzeczonego towarzystwa jest p. Karol Alsner.

— **Posąg Lessinga** odsłoniono uroczyście dnia 8 b. m. na takzwanym *Gänsemarkt* w Hamburgu. Twórca dramatu niemieckiego przedstawiony jest w postawie siedzącej, z książką w lewej ręce, a z prawą wspartą o poręcz krzesła tak, jak gdyby miał zamiar powstać. Pomnik jest dziełem rzeźbiarza berlińskiego Schapera. Na trzech wolutach cokołu umieszczone są maski dramatyczne, a napis na tablicy bronzowej brzmi krótko: „*Gotthold Ephraim Lessing, 1729—1781*“.

— **Towarzysz Stanleya** w podróży wzdłuż rzeki Kongo, młody inżynier belgijski Nère, umarł w tych dniach w 29 roku życia z wycieńczenia, w które popadł skutkiem przebytych trudów. Nère był kapitanem łodzi parowej, ofiarowanej Stanleyowi przez międzynarodowe towarzystwo afrykańskie.

— **W drugim dniu wyścigów** konnych w Wiedniu, 11 b.m. w biegu *Handicap* (meta 2.800 metrów) drugą nagrodę wziął koń p. Kalixta Ochockiego, 4-letnia klacz *Precyoza*. Biegało z nią ogółem 6 koni, a pierwszym u mety po zaciętej walce z *Precyozą* był *Landlord* hr. Maurycego Esterhazy'ego.

— **Sposób przedłużenia feryj.** Jeden z dzienników londyńskich opowiada: Ośmiu uczniów szkoły św. Pawła w Londynie, nie mogąc tego przeboleć, że już znowu zaczęły się lekcye, zakradło się nocą do budynku szkolnego i wzniecił w nim pożar w ośmiu miejscach naraz. Budynek ceniony na 20 przeszło tysięcy zł., zgorzał do szczętu. Podpalacze liczą od 9 do 13 lat wieku, ale inicyatorem tego zbrodniczego czynu był właśnie najmłodszy z nich, który też otwarcie przyznał się do winy.

— **Trychiny** znaleziono w tych dniach w Hof, w wieprzu, który ważył 620 funtów.

— **I znowu wypadek** na kolejach francuskich; tym razem pod Dijon rozbił się pociąg kolei parysko-lugduńsko-marsylskiej, nikt jednak z podróżnych nie doznał uszkodzenia.

— **Podczas podróży koleją** żelazną między Modeną a Pawią, konsul niemiecki z Liworna, p. Niemack, w nocy na 10 b.m. napadnięty został w *coupé* przez kilku nieznanych łotrów i dość ciężko poturbowany. Depesza berlińska o tym wypadku nie podaje, czy napad wykonany był dla rabunku. Sprawcy tego zbrodniczego zamachu umknęli.

— **Cholera w Adenie.** Międzynarodowa komisya sanitarna w Aleksandryi zarządziła siedmiodniową kwarantannę dla wszelkich statków, przybywających z tureckich przystani morza Czerwonego. — Wszystkie rządy europejskie wystosowały do Kairu zapytania w przedmiocie epidemii adeńskiej i zarządzić się mającej kwarantanny.

— **Jedna z najniebezpieczniejszych** band rozbójniczych w Sycylii, zostająca pod dowództwem braci Camalia, została niedawno ujęta pod Marsalą. Ostatnim jej czynem zbrodniczym było porwanie adwokata Testone w okręgu Sciacca. Oddziały żołnierzy i żandarmów ścigały bandytów jednocześnie od strony Palerma, Girgenti i Trapani, jakoż powiódł się plan osaczenia ich tak, że w końcu rabusie poddać się musieli po kilku strzałach. Uprowadzony przez nich adwokat Testone znaleziony został w szałasie pasterskim, gdzie go bandyci trzymali pod strażą. Nic mu jednak przez cały czas niewoli nie uczynili złego. Ludność radośnie witała żołnierzy, wracających z odbitym jeńcem i powiązanymi opryszkami do Palerma.

— **Zuchwały napad** rozbójniczy wykonany został dnia 7 b. m. wieczór na pociąg kolei Chicago-Alton w lesie pod Kansas-City (Missouri). Rabusie zatrzymali pociąg stosownemi sygnałami, poczem rozpoczęli gęsto strzela-

ninę do wagonów, ażeby nie dopuścić interwencyi podróżnych, kiedy będą rabowali przesyłki wartościowe kompanii kolejowej. Urzędnik pocztowy jednak, pomimo że grożono mu rewolwerem i znieważono czynnie w najbrutalniejszy sposób, nie chciał wydać klucza do skrzyni z owemi przesyłkami, którą rabusie w końcu rozbijać musieli. Zrabowana suma wynosiła 30.000 dolarów. Następnie zbójcy przetrząsnęli każdego podróżnego z osobna, a łup ich w zegarkach, pierścionkach i portmonetkach był tak znaczny, że zapełnił kosz, który aż dwaj nieść musieli. Bandytów, którzy mieli maski na twarzach było dwunastu, a rabunek pociągu trwał dziesięć minut. Cała okolica zbroi się dla ścigania zuchwałych złoczyńców.

— **W pożarze lasów,** który srożył się przed kilku tygodniami w północno-amerykańskim stanie Michigan, utraciła życie bardzo znaczna stosunkowo liczba mieszkańców. Władze w Port Huron przesłały o tem nieszczęściu następujące sprawozdanie do Waszyngtonu. „Stwierdzono już, że 200 osób spaliło się w tym strasznym pożarze, zdaje się wszakże, iż liczba ofiar jest znacznie, może nawet w trójnasób większa. Tysiące mieszkańców utraciło dach i cały dobytek tak, że pomoc ze strony skarbu państwowego jest tu nieodzowną. W dwudziestu miejscowościach nie oszczędził ogień ani jednego budynku, ani jednego sprzętu gospodarskiego. Bydło rogate, owce, nierogacizna, spaliły się na pastwiskach. Nadto z powodu nieustającej posuchy prawdziwą nową klęską dla nieszczęśliwej ludności jest brak wody“

— **Mięso australskie.** Angielski parowiec *Cuzeo*, który dnia 9 b. m. przybył z Australii do Plymouth, miał w swym ładunku 4000 zabitych owiec i 100 wołów ogólnej wagi 3.000 centnarów. Mięso to było zakonserwowane za pomocą nowego sposobu zamrażania i wybornie się zachowało przez drogę. Obecnie już stale będzie mięso australskie powożone do Anglii.

— **Ze statystyki dróg żelaznych** w Anglii, Szkocyi i Irlandyi za rok 1880, świeżo ogłoszonej przez naczelny zarząd komunikacyj, wyjmujemy następujące cyfry: Kapitał zakładowy kolei angielskich wynosi 802,014.000 funtów szterl., czyli przeszło 8 miliardów zł., z których 728,316.848 f. szt. zebrano w drodze subskrypcyi publicznej, nieznaczną resztę zaś w drodze pożyczki. Długość toru tych kolei wynosi 17.933 mil angielskich. Liczba przewiezionych w ostatnim roku pasażerów wynosiła 603,885.025, a między niemi było 38,767,925 pasażerów pierwszej, 63,034.870 drugiej, a 500,082.229 trzeciej klasy; nadto wydano 502.174 sztuk takzwanych biletów sezonowych na pewien okres czasu i pewną przestrzeń. Pociągami towarowemi przewieziono w ostatnim roku 165,670.034 beczek towarów kopalnych, a 69,635.325 beczek towarów kupieckich. Dochód ogólny w tym czasie wynosił 65,491.626 funt. szt., wydatki 33,601.124 funt. szterl. Z tych ostatnich przypadało: 740.719 funt. szt. na podatki państwowe, 234.100 f. szt. na odszkodowanie ofiar wypadków kolejowych, 175.909 f. szt. na odszkodowanie za zepsute towary i t. d. Czysty dochód wszystkich kolei wynosił 31,890.501 f. szt., czyli przeszło 310 milionów zł. Z końcem roku ubiegłego znajdowało się na kolejach angielskich w ruchu 13.384 lokomotyw, 29.565 wagonów osobowych i 379 934 wagonów towarowych, ogółem 432.466 wozów wszelkiego rodzaju. Ofiarą wypadków na tych kolejach w roku ubiegłym padło ogółem osób 5.094, z których 1.136 utraciło życie, a 3.958 doznało uszkodzenia. W liczbie zabitych było 143 podróżnych, 546 ze służby kolejowej i 447 samobójców, lub takich, którzy nie zważając na przepisy kolejowe, chodzili lub jeździli po torze.

OSTATNIA POCZTA

Obok sejmu galicyjskiego rozpoczyna dzisiaj obrady sejm styryjski. Wczoraj został zamknięty sejm Gorycyi, ogółem przeto obradują w tej chwili trzy sejmy: galicyjski, styryjski i tyrolski.

Wczoraj przybył do Wiednia namiestnik Dalmacyi, bar. Rodicz. Dzienniki twierdzą, że baron Rodicz został powołany w celu zdania osobiście sprawy z ostatnich zajść w Zarze.

Cała prasa wiedeńska zajmuje się dzisiaj okólnikiem, który wydał w tych dniach kierownik namiestnictwa praskiego jenerał Krauss, a w którym poleca wszystkim urzędom korespondować z władzami wojskowemi w języku niemieckim, jako urzędowym w armii. Jedynie wyjątkowo należy uwzględniać pisma czeskie z mniejszych miejscowości, o których należy przypuszczać, że żaden urzędnik gminny nie włada językiem niemieckim. Okólnik ten został wywołany tą okolicznością, iż magistrat w Pradze wysłał do komendy wojskowej w miejscu pismo wystosowane po czesku, a ponieważ komenda otrzymała po raz pierwszy pismo czeskie, przesłała je komendzie głównej a ta zażądała decyzyi namiestnictwa.

Dzienniki wiedeńskie zamieszczają w całej rozciągłości obszerny list pasterski nowego arcybiskupa ks. Ganglbauera i wszystkie wyrażają się o nim z najwyższem uszanowaniem. List ten tchnie prawdziwym spokojem, duchem pojednawczym, tolerancyą i wielką miłością chrześciańską. *Presse*, poświęcając mu artykuł wstępny, wyraża przekonanie, że list ten znajdzie echo sympatyczne daleko po za granicami metropolii wiedeńskiej, że znajdzie odgłos w całej Austryi.

Presse dowiaduje się, że serbskie duchowieństwo w Węgrzech i Slawonii przedłoży Najj. Panu memoryał, w którym ponowi prośbę, aby duchowieństwo było reprezentowane na serbskim kongresie kościelnym w sposób odpowiedni powadze i interesom kościoła i aby deputowanych duchownych owego kongresu nie wybierali wyborcy świeccy, lecz wyłącznie duchowieństwo. Memoryał oświadcza dalej, że rychły wybór patryarchy jest ze wszechmiar pożądany, a to ze względu na stan opłakany kościoła serbskiego i że w braku statutu wyborczego wybór ten może się odbyć legalnie jedynie na podstawie postanowień t.z. *rescriptum declaratorium* z r. 1779.

Porjadok donosi, że urlopowanie wojskowych, którzy wysłużyli przepisany termin, zostanie w tym roku wstrzymane, gdyż ma nastąpić zmiana czasu służby wojskowej. Na przyszłość służba trwać będzie pięć lat w czynnej rezerwie i piechocie oraz w rezerwie pieszej artyleryi, a sześć lat w kawaleryi, konnej artyleryi i instytucyach administracyjnych Dla zapobieżenia przepełnieniu armii zostaną uwolnieni żołnierze słabszej kompleksyi i żonaci W piechocie uwalnianie rozpocznie się w bieżącym miesiącu, w innych gatunkach broni dopiero po poborze rekruta.

Wkrótce, według tegoż dziennika, ogłoszonym zostanie długi ukaz carski zaprowadzający oszczędności w armii, a zarazem polepszający uposażenie oficerów.

W Rewlu na placu targowym rozlepiono drukowane proklamacye zapowiadające napaści na żydów. Wskutek powstałego ztąd popłochu patrole przez całą noc przeciągały miasto. Policya przedsięwzięła enegiczne śledztwo.

Now. Wremia donosi, że w guberniach zamieszkanych przez ludność żydowską utworzone zostaną miejscowe komisyi do opracowania kwestyi żydowskiej. W komisyach tych uczestniczyć będą reprezentanci rozmaitych instytucyj i różnych stanów społecznych.

W sprawie zjazdu gdańskiego odbiera *Nat. Ztg.* następującą depeszę z Paryża: „Francuski funkcyonaryusz w Wiedniu (ambasador bawi na urlopie) doniósł swemu rządowi, iż zjazd gdański nie dotknął niemile gabinetu wiedeńskiego, ani też wywołał jakiegobądź zaniepokojenia, gdyż rząd niemiecki informował od pierwszej chwili koła wiedeńskie o toczących się rokowaniach i zawiadamiał je szczegółowo o wszystkiem. Oficyalne wrażenie, jakie zrobił zjazd gdański, jest takie, że gabinet wiedeński nabył przekonania, iż zjazd przyczyni się do utrwalenia pokojowej sytuacyi i nada pośrednio stosunkowi Austryi do Rossyi jeszcze bardziej pokojowy charakter.“

Dzienniki berlińskie twierdzą dzisiaj stanowczo, że głównym przedmiotem zajęcia przyszłego sejmu pruskiego będzie rewizya ustawodawstwa majowego. Rząd dąży na razie do podjęcia na nowo wszystkich tych punktów, które odrzucił sejm roku zeszłego przy obradach nad ustawą lipcową, a w których upatrywano zapowiedź zgody państwa z kościołem.

Post ogłasza odezwę wyborczą stronnictwa wolno-konserwatywnego. Aprobuje ona najzupełniej całą politykę kanclerza, żąda reformy ustawy o akcyach, rozszerzenia podatku giełdowego, obniżenia kosztów sądowych, ustawy przeciw wychodźtwu, uproszczenia aparatu parlamentarnego. Odezwa wita z radością ugodę kościelną i protestuje przeciw pesymistycznym obawom, jakoby zbliżała się era reakcyi.

Cesarzowa, która ma się znacznie lepiej, przeniesie się wkrótce do Baden, dokąd jedzie także zaraz po manewrach cesarz Wilhelm.

Telegram z Paryża donosi, że generał-gubernator Algieru Albert Grévy podał się do demisyi.

Według doniesień z Algieru i Tunisu zagraża tam w skutek nieurodzajów klęska głodowa. Deputowani algierscy w parlamencie francuskim postanowili wydać odezwę do rządu, prasy i publiczności o przedsięwzięcie środków zapobiegających tej klęsce.

W wyborze uzupełniającym do Izby gmin, który ma się odbyć w hrabstwie Monaghan, staje jako kandydat członek ligi irlandzkiej Kettle, siedzący obecnie w więzieniu na mocy ustaw wyjątkowych, jako podejrzany o niebezpieczne knowania. Ogłosił on już odezwę wyborczą a Parnell i jego przyjaciele nie wątpią, że zostanie wybranym.

Król włoski miał wczoraj przybyć do Wenecyi na otwarcie kongresu geograficznego.

Z powodu cholery w Adenie zaprowadzono w Brindisi siedmiodniową kwarantannę dla okrętów przybywających z morza Czerwonego.

Jak donosiliśmy, niedawno Derwisz basza zażądał posiłków celem spieszniejszej pacyfikacyi górnej Albanii. Obecnie korespondencya z Janiny donosi, że wysłano mu dwa bataliony piechoty z Dibry. Z Konstantynopola donoszą, że Albańczycy w okolicach Prizrenia i Djakowy oparli się stanowczo zarządzonemu przez Derwisza baszę rozbrojeniu, wskutek czego Derwisz wysłał pośpiesznie wojsko w stronę Djakowy.

Agencya Havasa otrzymuje z Londynu doniesienia, według których okupacya Egiptu przez Turcyę zniweczyłaby wszelki postęp w tym kraju, będący owocem wspólnych usiłowań Francyi i Anglii. Opinia publiczna angielska spodziewa się zatem, że państwa te nie popełnią wielkiego błędu. jakim byłoby niewątpliwie zezwolenie na okupacyę turecką. Wielkie dzienniki angielskie utrzymują jednak przeciwnie, że tylko interwencya turecka jest możebną, a francusko-angielskiej stoją na zawadzie przeszkody nieprzezwyciężone.

Otwarcie Sejmu krajowego

Sejm krajowy rozpoczął dziś o godzinie 12 min. 30 w południe obrady.

Przed otwarciem Sejmu odbyło się w kościele archikatedralnym uroczyste nabożeństwo. Celebrował ks. prałat Jurkowski w licznej asystencyi duchowieństwa. Przed wielkim ołtarzem zajęli miejsca JE. p. Namiestnik Alfred hr. Potocki i JW. p. marszałek kraj. dr. M. Zyblikiewicz, w dalszych ławkach członkowie Wydziału krajowego i posłowie sejmowi. Kościół był przepełniony. Na chórze odspiewali członkowie Towarzystwa muzycznego kilka utworów choralnych. O godzinie 10 zrana odbyło się takież solenne nabożeństwo w cerkwi parafialnej miejskiej. Celebrował w licznej assystencyi duchowieństwa ks. biskup *in pertibus infidelium* Sylwester Sembratowicz.

Po przedstawieniu przez Namiestnika Izbie, Marszałek powołał na sekretarzy najmłodszych wiekiem posłów, a następnie w obszernem przemówieniu podniósł zdobycze moralne odniesione w ciągu 20 lat autonomicznego życia kraju. Narodowość przeszła w prawo publiczne i wszelkie stosunki życia Język polski rozlał się szerokim strumieniem po wszystkich władzach i urzędach Rząd krajowy został przekształcony. W miejsce żywiołów obcych lub niechętnych wstąpili rodacy, wzrosło nowe pokolenie urzędników krajowych, a na stanowiskach publicznych widzimy ludzi, którzy je zajmują nie w widokach szukania chleba lecz dla służenia krajowi. Język ruski uzyskał należne stanowisko. (*Brawo*). W stosunkach ludu nastąpił zwrot na lepsze. Instytucya rad powiatowych spełnia pożytecznie swoje zadanie. Zetknięcie się różnych warstw społeczeństwa w tej instytucyi nie pozostaje bez zbawiennego wpływu. Najnowszym i najważniejszym wreszcie nabytkiem moralnym przez nas odniesionym, były odwiedziny kraju przez Najj. Pana, które dały nam sposobność wykazania Monarsze naszej wdzięczności i przywiązania do dynastyi. (*Brawo*), Inaczej jednak przedstawia się położenie nasze pod względem materyalnym. Finanse kraju stoją wprawdzie dosyć pomyślnie, ale zmuszeni jesteśmy zaciągać pożyczki głodowe; handel nasz jest w upadku, a pod względem przemysłowym stoimy nisko. Tu marszałek rozwija program podniesienia ekonomicznego kraju, którego streszczać niepodobna, podamy go zatem jutro wraz z całą mową. W końcu na wezwanie Marszałka Izba wydaje trzykrotny okrzyk na cześć Najj. Pana.

Następnie zabrał głos JE. Pan Namiestnik hr. Alfred Potocki i przemówił jak następuje (*według stenogramu*):

Mam zaszczyt imieniem Rządu powitać Was Panowie na wstępie do ważnych prac obywatelskich i publicznych, do której powołuje Was wola Monarchy i zaufanie kraju, a witam Was Panowie serdecznem życzeniem, aby obrady tej wysokiej Izby obfite były w plon pomyślny. Z żywym udziałem i szczerą życzliwością towarzyszyć będzie trudom Waszym uwaga Rządu, w którym Wysoki Sejm znajdzie zawsze gotowość poparcia pracy około dobra kraju.

Znaczenie wzniosłych chwil pobytu Najjaśniejszego Pana w kraju naszym wymownie podniósł JW. Marszałek. Chwile te zostaną na zawsze w pamięci kraju a i serce wspaniałomyślnego Monarchy żywo odczuło objawy gorącej miłości i wdzięczności kraju, które to uczucia najłaskawszy znalazły wyraz w pamiętnem odręcznem piśmie Najjaśniejszego Pana.

Wiedząc, jak gorliwą uwagę poświęca Wysoki Sejm sprawom ekonomicznym kraju, mniemam, że spełnię tylko miły obowiązek, jeżeli podniosę w krótkich słowach czynny w usiłowaniach tych udział Rządu, który ze swej strony w miarę możności rad spieszył z pomocą, gdzie tego wymagała pilna potrzeba kraju i stosowna nadarzała się sposobność.

Przeciąg czasu, który nas oddziela od ostatnich Waszych obrad, obejmuje cały szereg bądź to usiłowań, bądź to dokonanych już aktów Rządu, dążących do rozwoju warunków ekonomicznych kraju, do podniesienia jego przemysłu i dobrobytu.

Stosunki handlu zbożowego, tego najważniejszego dotąd źródła dobrobytu naszego przeważnie rolniczego kraju, były po raz wtóry w tym roku przedmiotem obrad, w których z obywatelską gotowością wzięło udział za moją inicyatywą liczne grono wybitniejszych reprezentantów tak samego ziemiańskiego stanu, jak i innych zawodów, stojących w związku z produkcyą rolniczą kraju. Obrady i uchwały tej ankiety nietylko teoretyczną miały wartość, nietylko przyczyniły się do rozpoznania rzeczy, które jest początkiem i koniecznym warunkiem naprawy, lecz odniosły także rezultat praktyczny przez zaprojektowanie dwóch instytucyj, Banku rolniczego i Giełdy zbożowej, z których pierwsza wchodzi właśnie w życie.

Kwestya podniesienia chowu bydła zawsze ważna, a wobec zamknięcia granicy podwójnego znaczenia, stanowiła przedmiot troskliwej uwagi Rządu. Za współudziałem wysokiego Sejmu i Rządu powstaje w murach naszego miasta szkoła weterynaryi, a troskliwa opieka, którą ją wysoki Sejm i Rząd otacza, rokuje z niej błogie korzyści dla kraju. Pan Minister rolnictwa, oceniając doniosłość zamknięcia granicy dla kraju, zarządził specyalne studya w kraju samym nad stosunkami rolniczemi głównie z uwzględnieniem chowu bydła i poruczył je znakomitemu specyaliście, który jeszcze obecnie bawi w kraju naszym.

Inny ważny dział gospodarstwa krajowego. chów koni, znalazł zorganizowaną opiekę w całej instytucyi, w osobnym komitecie, który się już ukonstytuował i rozpoczął swoje czynności.

Rozwój kas oszczędności był również przedmiotem rozwagi Rządu, a zwołana w tej sprawie ankieta przyczyniła się obradami swemi znakomicie do obmyślenia środków, któreby mogły na szerszych jeszcze podstawach rozwinąć tę instytucyę w naszym kraju.

Baczną uwagę zwracał Rząd na podniesienie dobrobytu ludności przez popieranie przemysłu domowego, który do pięknych upoważnia nadziei. Dzięki współdziałaniu Wydziału krajowego i Rządu, niektóre z istniejących już szkół przemysłowych zostały ustalone i ostatecznie zorganizowane, jak np. szkoła snycerstwa w Zakopanem, szkoła koszykarska w Jarosławiu i t. p., nad zaprowadzeniem innych toczą się przygotowawcze rokowania, a niektóre z projektowanych, jak n. p. szkoła snycerstwa przy lwowskiem muzeum przemysłowem miejskiem z szkołą garncarstwa we Lwowie pomnożą, miejmy nadzieję, w bliskiej przyszłości w kraju liczbę szkół fachowych, których wysokie znaczenie tak świetnie stwierdziło się za granicą.

Spełniając życzenie kraju objawione kilkakrotnie przez Reprezentantów jego, Rząd przeniósł siedzibę zarządu domen i lasów skarbowych z Bolechowa do Lwowa i władzę tę poddał pod zwierzchniczy kierunek Namiestnika. Równocześnie powzięło Ministerstwo rolnictwa postanowienie ważne nie tylko dla sam go skarbu państwa, ale i dla kraju, postanowienie, które oddając poszukiwania i ewentualną eksploatacyę nafty przedsiębiorstwom prywatnym, może rezultatem swym przyczynić się do tem potężniejszego rozwoju industryi, która już dziś stanowi wielkie źródło bogactwa krajowego.

Zamykam ten pobieżny przegląd wspomnieniem gorąco przez kraj upragnionej kolei transwersalnej, która aczkolwiek ustawa ostatecznie jeszcze niezapewniona, wskutek pomyślnej uchwały Izby posłów Rady państwa znacznie się zbliżyła do urzeczywistnienia, a gdy przyjdzie do skutku, obdarzy kraj nasz nową i ważną arteryą komunikacyjną.

Między przedłożeniami, które Rząd składa do laski marszałkowskiej, jest jedno niepomiernej, bo zasadniczej doniosłości; jest to ważna kwestya reformy administracyjnej, które polecać światłej rozwadze wysokiego Sejmu tem zbyteczniejszem by było, że porusza ono sprawę, która właśnie w tem wysokiem Zgromadzeniu tak żywo zajmowała umysły i była przedmiotem poważnych rozpraw.

Co do spraw administracyjnych mam zaszczyt oznajmić, że niezałatwionych spraw indemnizacyjnych jest obecnie tylko 19, zaś spraw serwitutowych, których ogółem zgłoszono 29.944, jest niezałatwionych 78. W sprawie wykupna prawa propinacyjnego wyszynku wpłynęło dotąd do komisyi krajowej 8.004 zgłoszeń. We wszystkich powiatach kraju ustanowiono komisye lokalne; komisya krajowa wydała dotąd 4.464 orzeczeń, od których wniesiono 90 rekursów. Oznaczony temi orzeczeniami czysty dochód wynosi 1,872.776 złr. a ilość zastrzeżonych szynków 4,098.

Szkolnictwo ludowe wykazuje znaczny postęp; frekwencya uczęszczających do szkoły dzieci wzmogła się; pod względem stanu nauki zaznaczyć należy postęp.

Z uchwalonych na ostatniej sesyi wysokiego Sejmu ustaw ogólnego znaczenia otrzymały dotąd Najwyższą sankcyę: 1) Ustawa o podziale kraju na okręgi szkolne; 2) ustawa o dojazdach kolejowych; 3) ustawa upoważniająca Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki 600.000 złr.; 4) ustawa w sprawie języka wykładowego w gimnazyum Brodzkiem; 5) ustawa zmieniająca §. 34 ustawy o wykupnie prawa propinacyi; 6) ustawa o utworzeniu osobnej gminy Podwołoczysk.

Mam zaszczyt złożyć do laski marszałkowskiej preliminarze funduszów indemnizacyjnych za rok 1882, zamknięcie rachunków funduszów indemnizacyjnych za rok 1880, projekt ustawy o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu opłat gminnych i policyjnych w król stoł. mieście Lwowie, wezwanie c. k. Rządu do udzielenia opinii wysokiego Sejmu w sprawie rewizyi ustawy państwowej o przynależności; wezwanie c. k. Rządu do udzielenia opinii wysokiego Sejmu w sprawie reformy administracyi.

Mam zaszczyt przedstawić wysokiej Izbie pana Wiceprezydenta c. k. Namiestnictwa Filipa Zaleskiego, który jak w poprzedniej sesyi tak i teraz będzie pełnił funkcye komisarza rządowego".

Marszałek poświęca jeszcze gorące słowa pamięci zmarłych posłów, poczem Izba przystępuje do wyboru sekretarzy, kwestorów i rewidentów.

Godź. 1 min. 20 posiedzenie trwa dalej.

Przedłożenie o reformie administracyjnej, złożone dziś przez J. E. pana Namiestnika do laski Marszałkowskiej, opiewa jak następuje:

„Wysoki Sejmie! Wielorakie niekorzyści podwójnej administracyi, istniejącej od czasu zaprowadzenia obecnego ustawodawstwa gminnego, były kilkakrotnie podnoszone i rozbierane w ciągu lat ostatnich tak w łonie legalnych ciał reprezentacyjnych, jakoteż i poza niemi.

Z pewnością nie potrzeba na to osobnego dowodu, że postanowienia obecnego ustawodawstwa gminnego o atrybucyach rządowych władz politycznych z jednej a organów autonomicznych z drugiej strony, są źródłem wielorakich sporów o kompetencyę, i że przy wykonywaniu tych postanowień powstają niedogodności, utrudniające stronom szybkie i pewne przeprowadzenie swych spraw i tamujące działalność tak państwowych jak i autonomicznych organów.

Niedogodności te od roku do roku coraz dotkliwsze, a do których i znaczniejsze koszta podwójnej administracyi należy zaliczyć, zniewoliły rząd do rozważenia, czy nie należałoby złemu zaradzić zmianami w drodze ustawodawczej.

Zadaniem tych zmian byłoby w ogóle ograniczyć ile możności istniejącą podwójną administracyę, przedsięwziąć w tym celu rozdział przedmiotów administracyi autonomicznej i tak w przedmiotach pozostawionych samorządowi, jak niemniej i w tych sprawach gminnych, któreby miały być zastrzeżone ingerencyi rządowej, zaprowadzić taki sposób załatwiania, któryby z jednej strony czynił zadość wymogom samorządu, z drugiej zaś strony pozwolił uniknąć pomnożonego toku instancyj, nieodpowiadającego ani interesom stron, ani rzeczywistym potrzebom administracyi.

Rozwijając bliżej wspomniane tu ogólne zasady, przychodzi się do szeregu pytań, które należą do kompetencyi reprezentacyj krajowych i są nader wielkiej wagi.

C. k. Rząd widzi się przeto spowodowanym wezwać Wys. Sejm w myśl §. 19 lit. 2 statutu krajowego, by mu o tych pytaniach poczynił swoje wnioski.

Pytania te są następujące:

1. Czy na podstawie doświadczeń dotychczas poczynionych można uważać za rzecz potrzebną lub pożądaną, by wyłączyć niektóre lub wszystkie przedmioty policyi miejscowej z samoistnego zakresu działania gmin, i przenieść je do poruczonego zakresu działania gmin lub też niektóre z nich do zakresu działania politycznych władz?

Rząd zwraca w tym względzie uwagę na okoliczność, że legalne przeprowadzenie czynności urzędowych w pierwszej instancyi w niektórych gałęziach samoistnego zakresu działania gmin, jak n. p. w sprawach budownictwa, rozbija się o niedostateczne siły największej liczby gmin; że dalej sprawy policyi miejscowej wymagają szybkiego i doraźnego załatwienia, że w tych sprawach częstokroć tylko idzie o rozstrzyganie zażaleń opartych na zarzucie nielegalności lub mylnego zastosowania ustawy w zarządzeniach przełożeństwa gminy lub w dyspozycyach lokalno-policyjnych rady gminnej, lub też o zmuszenie gminy do wypełnienia prawnie na niej ciążących zobowiązań, w których to wypadkach już istniejące ustawy gminne uprawniają ingerencyę władzy politycznej, aczkolwiek tu częstokroć i tok autonomicznych instancyj ma miejsce; nareszcie i na to, że już dla Styryi wydana ustawa krajowa z dnia 1 kwietnia 1875 Nr. 24 rozstrzyganie rekursów w sprawach gminnych policyi miejscowej przekazuje politycznej władzy powiatowej.

2. Czy nie należałoby zorganizować istniejących reprezentacyj powiatowych w ten sposób, by starosta stanął na czele całej Rady powiatowej lub Wydziału powiatowego i objął kierownictwo spraw?

Organizacya reprezentacyj powiatowych na takiej podstawie dałaby większą rękojmię uregulowanej administracyi i czyniłaby reprezentacyę powiatową zdolną do spełniania wyższych zadań autonomicznych. Przy takiej organizacyi nie miałaby już miejsca osobna ingerencya politycznych władz powiatowych ani co do spraw samoistnego zakresu działania gmin, które co do nadzoru, zarządu i orzekania podlegałyby wyłącznie wpływowi reprezentacyj powiatowych — ani też co do czynności urzędowych samych reprezentacyj powiatowych, a zostałoby umożliwionem bezpośrednie egzekwowanie uchwał reprezentacyi powiatowej a względnie Wydziału popowiatowego przez starostę, oczywiście z zastrzeżeniem prawa zawieszania nielegalnych uchwał Rady powiatowej a względnie Wydziału powiatowego, które to prawo w każdym razie staroście miałoby być przyznanem, którego wykonywanie mogłoby atoli być ograniczonem do pewnego terminu.

3. Czy nie mogłaby działalność reprezentacyj powiatowych (2) tak być unormowaną, ażeby z zastrzeżeniem osobnego wymogom porządnej gospodarki gminnej i powiatowej odpowiadającego uregulowania spraw nakładania ciężarów, reprezentacye powiatowe tak w sprawach samoistnego zakresu działania gmin, jakoteż i w sprawach powiatowych ostatecznie zarządzały i orzekały i ażeby naprzeciw orzeczeniom i urzędowym zarządzeniom reprezentacyj powiatowych ingerencya władz wyższych tylko wówczas miała miejsce,

a) gdyby reprezentacya powiatowa powzięła uchwałę przekraczającą jej zakres działania, naruszającą ustawę lub błędnie ustawę zastosowującą,

b) i gdyby reprezentacya powiatowa zaniedbała lub wzbraniała się dopełnić prestacyj lub zobowiązań z mocy specyalnych ustaw na powiecie ciężących.

4. Czy w wypadkach powyżej pod 3) lit. *a*) i *b*) wyrażonych, polityczna władza krajowa z przybraniem członków Wydziału krajowego pod przewodnictwem naczelnika kraju nie miałaby ostatecznie orzekać jako najwyższa instancya?

5. Czy także i w sprawach gminnych policyi miejscowej tok rekursów nie miałby się kończyć z orzeczeniem politycznej Władzy krajowej — jak to już częściowo zarządzono rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27 paźdz. 1859 Dzien. Ust. pr. p. Nr. 196?

6. Czy nie należałoby ustanowić dla przyjęcia stałych urzędników powiatowych pewnych warunków — lub żądać dowodów kwalifikacyi?

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Insbruck. 13 września. W sejmie zarzucali gabinetowi deputowani ks. Greuter i Graf, iż skutkiem otwarcia od strony Włoch granicy zamkniętej swego czasu z powodu zarazy na bydło więcej przyniósł korzyści interesom sąsiedniego państwa niż dobru ludu tyrolskiego. Namiestnik oświadczył, że przy sposobności złoży sejmowi potrzebne wyjaśnienia. Sejm wybrał komisyę z dziewięciu członków, której został przekazany umotywowany przez dziekana Glatza wniosek w kwestyi krajowej ustawy szkolnej.

Gorycya, 13 września. Sejm przed zamknięciem oświadczył się w sprawie reformy administracyjnej przeciw przekazaniu lokalno-policyjnych agend, pozostających dotychczas przy gminie, na rzecz władz politycznych, przeciw utworzeniu reprezentacyj powiatowych, i oświadczył, że pożądaną byłoby rzeczą, aby został wprowadzony na nowo przepis, wedle którego przynależność do gminy mogła być nabytą przez sam dłuższy pobyt w gminie.

Zara, 13 września. Z powodu znieważenia posłów sejmowych w d. 8 b. m, skazał sąd ośm osób. Wszystkie należą do obozu autonomistów.

Praga, 13 września. Namiestnik Weber odjechał wieczorem do Lincu. Naczelnicy różnych władz żegnali go na dworcu kolei żelaznej.

Praga. 13 września. Ponieważ na przedmieściu Mala Strana (Kleinseite) zaszło kilka wypadków tyfusu brzusznego, poleciło namiestnictwo magistratowi, aby zbadał rzecz całą jak najdokładniej i zarządził, co potrzeba, dla powstrzymania niebezpiecznej choroby.

Zagrzeb, 13 września. Wybory we wszystkich trzech okręgach Zagrzebia wypadły nader korzystnie dla większości rządowej. Wyborcy trzeciego okręgu doręczyli banowi w sposób uroczysty jedwabną chorągiew ozdobioną jego wizerunkiem. Na 32 okręgów wyborczych stronnictwo rządowe zdobyło 21 miejsc.

Paryż, 13 września. *Temps* donosi, że natychmiast po nadejściu wiadomości o rewolucyi wojskowej w Egipcie objawił rząd angielski zamiar działania w porozumieniu z Francyą. Porozumienie to objawiło się już przez formalną łączną opozycyę obu państw przeciw myśli o jakiejkolwiek interwencyi tureckiej.

Petersburg, 13 września. *Agence Russe* donosi, że zastępca ministra spraw zagranicznych Giers rozesłał z Gdańska telegraficzny okólnik o odbytym zjeździe cesarzów. W okólniku tym Giers zwraca uwagę, że związki bliskiego pokrewieństwa i tradycyjnej przyjaźni dostatecznie objaśniają powód zjazdu, którego charakterem jest oddanie świadectwa stałości stosunków istniejących między obu krajami, tak zarówno w interesie tychże państw jak powszechnego pokoju. Przy odjeździe generał Werder doręczył tajnemu radcy Giersowi order Orła czerwonego z brylantami.

Petersburg, 13 września. *Prawit. Wiest.* donosi, że wczoraj po południu car Aleksander wraz z małżonką powrócił do Peterhofu jachtem *Aleksandrya* w towarzystwie następcy tronu i wielkich książąt Jerzego, Włodzimierza i Aleksego.

Petersburg, 13 września. *Journ. de St. Pet.* konstatuje, że prasa europejska a szczególniej niemiecka w ogólności dokładnie oceniła zjazd gdański jako manifestacyę serdecznych sympatyi dwóch cesarzów i rękojmię bezpieczeństwa wszystkich narodów.

Konstantynopol, 13 września. Słychać, że Porta zamierza mianować nadzwyczajnym komisarzem w Egipcie Serwera-baszę, pierwszego delegata w komisyi właścicieli obligacyj długu tureckiego.

Wiedeń. 14 września. Dzienniki donoszą, że Turcy opuścili Laryssę, Trikala i Puntę, które to miejscowości zajęte już zostały przez wojska greckie.

Paryż, 14 września. Rokowania o zawarcie traktatu handlowego między Francyą a Anglią podjęte będą ponownie dnia 19 września.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 13 września 1881, godzina 2 m. 20. Losy kredytowe 178·75. Węg. akcye kredyt. 340·—. Akcye anglo-austr. 159·80, Akcye banku Union 147·20, Akcye kolei Karola Ludwika 315·25, Akcye kolei północnej 227·—, Akcye kolei południowej 147·50, Akcye kolei Alföld. 172·75, Akcye kolei Elżbiety 213·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 180·—. Akcye kolei węg północno-wschodniej 165·—, Wiedeńskie losy 133·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 9[illegible]·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·65, Losy regulacyi Cissy 112·90, Losy tureckie 27·25, Węgierska renta 118·—, Akcye banku związkowego 137·10, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—. Rubel papierowy 1 26¾, Węgierskie losy 121·50, Marka niemiecka —·—. Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 13 września 1881, godz. 4 min. 40. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Poludniowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie styli zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor —·—. Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 14 września 1881, godzina 10 m. 47. Akcye kredytowe 347·70, Anglo-Austr. 160·, Akcye banku Union 147·30, Kolej Karola Lud. 315·50. Południowa 149·7[illegible], Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·36—, Rubel papierowy 1 26½. Usposobienie słabsze.

Telegramy zbożowe z d. 13 września. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.75 do 13·— zł., żyto 9·30 do 10·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 33·25 do 38·50 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12·85 do 12·[illegible]7 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) 13·75 do —.— zł. — Berlin: Pszenica żółta (na lipiec). 233·— m., żyto —·— m., spirytus 59·50 m., olej rzepakowy 54·90 m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 66·75 fr., olej rzepakowy 81·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —·—, spirusy —·—, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min 32 po południu (pociąg mięszany)

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 1[illegible] wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i o 8 godz. wieczór.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min 33 rano (pociąg osobowy): o godz. 4 min 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy pociąg mięszany); o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mięszany).

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany;) o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny): o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany) o gozdz 10 min. 50 w nocy (pociąg m;

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz 6 min. 45 rano i o godz. 6 min. 35 wieczór.

Prenumeratorowie półroczni (którzy prenumerują od pierwszego lipca do końca grudnia), otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki". dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Przyjechali do Lwowa

dnia 14 września 1881.

Hotel Europejski.

Pp. S. Olszewski ze Stanisławowa. J. Jocz z Barszczowic. H. Czajkowski z Bóbrki. A. Jaworski ze Skwarzawy. T. Żurowski z Bereżka. L. Chrzanowski z Krakowa. S. Smarzewski z Przemyskiego. R. Michałowski z Krakowa. M. Dydyński z Raciborska. F. Stęk z Krakowa. Dr. J. Wurst z Cieszanowa.

Hotel George'a.

Pp. H. hr. Wodzicki z Krakowa. F. hr. Koziebrodzki z Chlebowa. J. hr. Tarnowski z Dzikowa. K. hr. Wodzicki z Olejowa. J. hr. Męciński z Parsynia. M. Wolański z Panszówki. J. Niemirysz z Warszawy. F. Jendrzejowicz z Trybuszki. J. Zwolski z Bryńca.

Hotel Angielski.

Pp. A. Zborowski z Nowego Sącza. F. Jasiński z Zahajpola. H. Janko z Heszan. Dr. A. Towarnicki z Rzeszowa. E. Rozwadowski z Wiązowy. A. Łucki ze Sarny. A. Gorajski z Moderówki. Dr. J. Kamiński ze Stanisławowa.

Hotel Warszawski.

Pp. G. Kamiński z Bożykowa. J. hr. Zamojski z Sokołowa. W. Jełowicki z Wołyni. J. Budny z Królestwa polsk. J. Biechoński z Rohatyna. A. Zachorski z Żytomierza.

Hotel Podolski.

Pp. E. Gotleb z Dołhomościsk. K. Tabencki z Petersburga.

Hotel Krakowski.

Pp. T. Wasilewski z Sienkowa. W. Daniszewski z Królestwa polsk. M. Pilecki z Buczacza.

Hotel Kuhna.

Pp. J. Wrba z Wielkich ócz. P. Kupczyński z Ohladowa. K. Ochryniewicz z Drohobycza.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 14 września 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 739.52mm Psychrometr suchy + 12°C. Psychrometr wilgotny + 11°C. Prężność pary 9.9mm. Wilgoć 89%. Zachmurzenie 1. Wiatr St. Ozon 5.

Temperatura powietrza + 9.6°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 764.72mm.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 13 września 1881.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kuponu)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	315	25	318	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	179	50	182	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	309	—	313	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258	—	262	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101	90	102	90
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	75	97	75
„ „ „ 5 pr. okresowe	101	90	102	90
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	90	103	90
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102	80	103	80
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	103	75	106	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92		94	
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	101	—	102	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102	50	103	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103	—	104	—
5. Losy miasta Krakowa	19	50	21	50
„ „ Stanisławowa	24	—	26	
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	49	5	59
Dukat cesarski	5	50	5	60
Napoleondor	9	31	9	41
Półimperyał	9	56	9	67
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	25¼	1	27¼
100 marek niemieckich	57	20	58	—
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 10 września 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa:		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	76.60	76.75
luty-sierpień	76 60	76 75
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	77.45	77.60
kwiecień-październik	77.45	77 60
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	122.—	122.75
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.85	131 35
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	132 90	133.40
„ „ 1864 po 100 zł.	172.50	173.—
„ „ 1864 po 50 zł.	170.50	171.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	29.50	30.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 pr.	144.25	144 75
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100 75	101 25
Renta papierowa 5% z. r. 1881	94 35	94.50
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	93 80	93 85
2: Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	102.—	103.—
Galicyi	100.75	101.50
Niższej Austryi	105.50	106.50
Siedmiogrodu	97 25	98.—
Węgier	98 25	98 75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	161 75	162.—
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	350.60	350.80
Niższo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	865 —	870.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	— —	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	830.—	832
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	— —	— —
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	603.—	605 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	213.75	214 25
Kol. Preszow-Tarn. (w. cz.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północny kolej po 1000 zł. m. k.	2278	2282
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	318 25	318.75
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	180.50	181.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	354. —	354 50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	153.—	153.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	165.50	166.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.25	100 75
„ „ „ „ premiowe po 3%	103.50	104.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104 50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	107.—	108 —
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	99.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.60	—.
„ „ „ „ „ po 5 proct.	—.—	102.50
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	— —	102.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	103.50	104.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	102 50	103 50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100 90	101.05
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.—	100.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101 50	102 50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93. —	93 50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnow (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	105.50	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	102.25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99. —	99.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	—.—	95.—
z r. 1867	98 25	98 50
z r. 1868	94.75	95.25
z r. 1872	—.—	96 —
Węg. gal. kol a 200 złr. 5 proc. w sr.	92 —	92 25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.—	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40 —	40.35
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	112.50	113.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.25	20.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40 50	41.50
Palffego po 40 zł. m. k.	40.—	40.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19 75	20 25
Salma po 40 zł. m. k.	51.50	52. —
St. Genois po 40 zł. m. k.	47 50	48 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	35.40	35.80
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.50	128.50
„ „ po 50 zł. w. a.	65.50	.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.50	31. –
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	41.75	42 —
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.
Londyn za 10 ft. szt.	117 90	118.—
Paryż za 100 fr.	46 5 .—	46 55.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5 58 —	5 59. –
„ pełnej wagi	5 59 –	5.61. –
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9 35 50	9.36 —
Rossyjski imperyał	9 63 —	9.65. –
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	—.—	—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 13 września 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	76	30
„ „ „ w srebrze	77	25
Renta w złocie	93	60
Losy pożyczki z roku 1860	130	30
Akcye banku austro-węgierskiego	829	—
„ „ kredytowego	347	90
Londyn	117	90
Srebro	—	—
Napoleondor	9	36
Dukat cesarski men.	5	57
100 marek niemieckich	57	55

Dziennik Urzędowy.

(6520 1—3) **Edykt.**

L. 4924. C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż celem zaspokojenia pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Fediowi Bocko z życia i miejsca pobytu niewiadomemu przez kurator. Trofima Begej pto 100 zł. w. a. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 28 września, 26 października i 29 listopada 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 90 rep. 80 w Przysłupiu położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na trzecim terminie takowa poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 200 zł., wadyum 20 zł. wal. austr.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Z c. k. Sądu powiatowego

Turka dnia 30 lipca 1881.

(6503 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8277. C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, iż w celu zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Einhorna 50 zł. w. a. z pn. przeprowadzoną będzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 482 w Kołomyi wedle księgi gruntowej Dom V pag. 699 n. 1 h. dłużnika Mendla Schnetreplera własnej, dnia 14 października i 18 listopada 1881 o godz. 10 rano w biurze V, na których realność ta tylko za cenę szacunkową 1318 złr. 20 ct. lub powyżej pozbytą będzie.

Cenę wywołania stanowi powyższa cena szacunkowa, a wadyum wynosi 132 zł. wal. aust.

Bliższe warunki można powziąć z aktów sądowych.

Kołomyja dnia 25 sierpnia 1881.

(6385 1—3) **Edykt**

L. 4381. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Abrahama Walda w resztującej sumie 178 zł. w. a. z pn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna części realności pod l. k. 2 w Wolicy Piaskowej położonej, do sukcesorów ś.p. Jana Burasia należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach: 3 października, 7 listopada, 12 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem, w sądzie w Ropczycach.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa poniżej której w pierwszych dwóch terminach realność powyższa sprzedaną nie będzie, w trzecim zaś terminie zostanie sprzedaną także niżej ceny szacunkowej, lecz przynajmniej za taką cenę, którąby się równała wszystkim na egzekwowanej realności ciążącym długom.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 49 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków, akt zajęcia i oszacowania przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego, dla niewiadomych wierzycieli egzekutów na egzekwowanej realności prawem zastawu ubezpieczonych, tudzież tych wierzycieli którzy dopiero po rozpisaniu licytacyi prawo zastawu na egzekwowanej realności nabędą, tudzież którym z jakiegokolwiekbądź powodu rezolucya niniejsza przed pierwszym terminem doręczoną nie będzie, ustanawia się kuratora w osobie pana Karola Kesslera w Ropczycach.

Ropczyce dnia 10 sierpnia 1881.

(6415 1—3) **Edykt.**

L. 4393. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu jako instancya realna, wzywa w skutek odezwy c. k. Starostwa w Przemyślu z dnia 9go kwietnia 1881 l. 6083 niewiadomych z imienia, życia, a względnie z miejsca pobytu osób, któreby do nabytych drogą wywłaszczenia dla administracyi wojskowej na cele obwarowania miejscowości Przemyśla parcel:

Liczba kat. 2572 Ewy Śliwińskiej,
„ „ 2561 Jędrzeja Krążka,
„ „ 2560 Katarzyny Wisnowskiej,
„ „ 2546 Antoniego Pludy,
„ „ 2534 Katarzyny Błahułowy,
„ „ 2517 i 2518 Maryanny Chromiakowy,
„ „ 2480 Eliasza Susa,
„ „ 2465 Michała Kołodzieja,

własnością będących, jakie prawa rzeczowe sobie rościli przez ustanowionego równocześnie dla nich kuratora w osobie adw. Dra Czajkowskiego z zastępstwem adw. Dra Rosenbacha w Przemyślu, tudzież niniejszym edyktem, aby w przeciągu 90 dni po trzeciem ogłoszeniu tego edyktu swe roszczenie prawa do wspomnionych gruntów wedle przepisów rozp. minister. z dnia 8 grudnia 1855 Nr. 213 i 27go kwietnia 1859 Nr. 71 Dz. pr. p. tem pewniej w tutejszym c. k. sądzie obwodowym zgłosili, ileże po upływie tego terminu, utracą swe możliwe prawa do wspomnionych gruntów, jakoteż do skarbu wojskowego o odszkodowanie.

Przemyśl 4 maja 1881.

(6422 1—3) **Edykt.**

L. 7095/81. W dniach 13 października 14 listopada i 15 grudnia 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nk. 10/45 w Zarojsku położonej wyk. hip. l. 9 dla gminy Zarajska objętej Hryńka Czyża własnej w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Hryńkowi Czyż pto. 1151 zł. 4 kr. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 2000 zł. wadyum 200 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.

Z C. k. sądu powiatowego m. d.

Sambor dnia 12 sierpnie 1881.

(6420 1—3) **Edykt.**

L. 7423. W dniach 19 października, 21 listopada i 22 grudnia 1881 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Babinie położonej, l. hip. 367 oznaczonej w sprawie Antoniny Białoskórskiej przeciw Katarzynie Sołuk o 100 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 190 zł. wadyum 19 zł. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w t. s. registraturze przejrzeć.

Z C. k sądu powiatowego m. d.

Sambor dnia 3 czerwca 1881.

(6460 1—3) **Edykt.**

L. 7252. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Samuela Safta w ilości 98 zł. w. a. przymusowy jawny przetarg należących do Jana Struba, ciała hipotecznego niestanowiących z 3 morgów składających się na 180 zł. w. a. ocenionych dwóch kawałków pola pod l. 32 i 46 w Kluszowie na dnie 11 października, 10 listopada i 12 grudnia 1881 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 18 zł. w. a. W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków tudzież protokoły opisania i ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze Sądu tegoż.

Z c. k. sądu powiatowego

Sokal 20 czerwca 1881.

(6500) **Ogłoszenie.**

L. 5324. Ces. król. Sąd powiatowy zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi hipotecznej dla gminy Maydan.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w Sądzie po wiatowym w Kolbuszowej co do gminy Maydan dnia 27 września 1881 na którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzone będą.

Kolbuszowa dnia 12 września 1881.

(6414) **Obwieszczenie.**

L. 9191. C. k. Sąd obwodowy jako handlowo wekslowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 16 sierpnia 1881 wpisaną została do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych zmiana składu dyrekcyi stowarzyszenia dla oszczędności i zaliczek I towarzystwa urzędników aust. węg. monarchii w Przemyślu, spółki zarejestrowanej z ograniczoną poręką, a mianowicie, że na podstawie wyborów uzupełniających dnia 14 i 21 marca 1880, wyboru zwierzchnika stowarzyszenia dnia 5 kwietnia 1880, wyboru uzupełniającego dnia 3 kwietnia 1881, i wyboru zastępcy zwierzchnika 9 kwietnia 1881 odbytych ze składu dyrekcyi tegoż towarzystwa na rok 1881 członek Mikołaj Kulczycki, i zastępcy członków Stanisław Kędzierski i Jarosław Bielawski wystąpili, i że na członka Michał Kropiwnicki dyrektor szkoły wydziałowej w Przemyślu, zaś na zastępców członków dyrekcyi Mikołaj Kulczycki profesor gimnazyalny i Karol Baecker adjunkt budownictwa w Przemyślu nowo wybrani zostali, w końcu że z członków dyrekcyi Karola Kretschmera ponownie zwierzchnikiem, zaś ks. Władysława Cymbula zastępcą zwierzchnika dyrekcyi wybrano.

Przemyśl dnia 24 sierpnia 1881.

(6299) **Edykt.**

L. 73. W sprawie konkursowej M. H. Zieglera z Jaworowa wyznaczam do likwidacyi pretensyi po ogólnym terminie likwidacyjnym zgłoszonych mianowicie:

a) Izaka Apermanna
b) S. Kary & Comp. i
c) A. Apermanna i do odebrania od krydataryusza przysięgi co do rzetelnego wykazania stanu majątkowego termin na dzień 10ty października 1881 o 10tej godzinie z rana, na którym to terminie wierzyciele przed podpisanym komisarzem konkursowym stanąć mają.

C. k. Sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.

Jaworów 22 lipca 1881. *Schmidt.*

6382 1—3) **Edykt.**

L. 6486 Na zaspokojenie wierzytelnosci galicyjskiego banku hipotecznego we Lwowie 9250 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 4 listopada 1881 roku o godzinie 10tej rano licytacyjna przymusowa sprzedaz realności dłużnika Aleksandra Bohussa własnych pod l. k. 91 i 92 w Jarosławiu położonych za jakąkolwiekbądź cenę najwyżej ofiarowaną.

Wadyum wynosi 5 pr. ceny wywołania to jest 1005 zł. w. a.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

C. k. sąd powiatowy.

Jarosław 19 sierpnia 1881.

(6401 1—3) **Edykt.**

L. 18101. C. k. sąd krajowy w Krakowie w skutek polecenia c. k. sądu kraj. wyższego ogłasza, że projekty nowej karty hipotecznej:

1. dla pola górniczego „Małgorzata I“ z czterech miar górniczych pojedynczych się składającego, w gminie Ciężkowice, powiecie Chrzanowskim, Wielkiem księstwie Krakowskiem położonego, do pola górniczego Róża przytykającego w dokumencie nadania własności bliżej opisanego, 180.463 36 kw. metrów obejmującego na imię „Gwarectwa Jaworznickiego“ intabulowanego;

2. dla przymiaru do powyższego pola górniczego „Małgorzata II“ przynależącego położonego pomiędzy polami górniczemi“ „Laura“ i „Małgorzata I“ w formie prostokątnego trójkąta, 13.034.449 kw. metrów obejmującego;

3. dla pola górniczego „Małgorzata II“ składającego się z czterech miar górniczych pojedynczych w gminie Ciężkowice powiecie Chrzanowskim, Wielkiem księstwie Krakowskiem położonego 180.463 36 kw. metrów obejmującego, w dokumencie nadania własności bliżej opisanego, na imię „Gwarectwa Jaworznickiego“ intabulowanego;

4. dla przymiaru do tegoż pola górniczego „Małgorzata II“ przynależącego, położonego pomiędzy polami górniczemi Józefina“ „Małgorzata II“ w formie prostokątnego trójkąta 3186 384 kwadratowych metrów obejmującego, za nowe księgi hipoteczne górnicze od dnia 27 maja 1881 uważane bądą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądnąć w sądzie krajowym w Krakowie, jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą hipoteczną objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych kart hipotecznych, c. k. sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych kart hipotecznych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana, przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych ksiąg hipotecznych tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 30go września 1882, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych kartach hipotecznych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejsze księgi hipoteczne, w miejsce których nowe księgi hipoteczne wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków dnia 1 lipca 1881.

(6457 1—3) **Edykt.**

L. 3514. C. k. sąd w Glinanach podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Samuela Honika przeciwko Danielowi Suchockiemu o 32 zł. z przyn. przymusowa sprzedaż ogrodu własnością egzekuta będącego w Łahodowskim przysiołku Zaciemne czyli Prychody zwanym, znajdującego się na 100 zł. oszacowanego, ciała hipotecznego niestanowiącego, w kancelaryi tego sądu dnia 7 października, 4 listopada i 2 grudnia 1881 o 10 godzinie przed południem odbędzie się.

C. k. sąd powiatowy

Gliniany 22 września 1880.

(6365 1—3) **Edykt.**

11687. C. k. Sąd powiatowy w Tarnowie ogłasza, że dnia 30 czerwca 1877 zmarł w Wiedniu Kopel Borgenicht bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ spadkobierca Febus Borgenicht zmarł z pozostawieniem żony i dzieci, których pobyt nie jest wiadomy przeto wzywa się spadkobierców Febusa Borgenichta, ażeby w przeciągu jednego roku swe deklaracye do spadku wnieśli, inaczej bowiem spadek przeprowadzony będzie ze spadkobiercami zgłaszającymi się kuratorem Aronem Borgenichtem, którego się dla nich ustanowia

Tarnów 4 sierpnia 1881.

(6374 1—3) **Edykt.**

L 21525. Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż w dniu: 13 październi ka, 17 listopada i 19 grudnia 1881, o godzinie 10 rano, odbędzie się licytacya połowy realności pod l. 6 w Raciborowicach masy spadkowej Maryanny Prażmowskiej własnej na zaspokojenie należytości Hillela Possa 300 zł. pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania st nowi wartość szacunkowa 860 zł.

Wadyum wynosi 86 zł. 2 ct.

Rzeczona połowa realności na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej, na trzecim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

W razie niesprzedania do ułożenia warunków wyznacza się termin na 22 grudnia 1881 o godzinie 10 z rana.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych jest adwokat Dr. Wilkosz z substytucyą adw. Dra Stycznia

Resztę warunków, akt oszacowania, ekstrakt hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Kraków 27 lipca 1881.

(6389 1—3) **Edykt.**

L 36058. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi wekslowej Ettel John w kwocie 150 zł. z przyn odbędzie się dnia 27 października 1881 o godzinie 10 przed południem przymusowa relicytacya do masy spadkowej po Chaji Berlstein wedle Dom. 97 pag 140 n. 13 haer. pag. 151 n. 24 haer. i pag. 100 n. 23 i 24 należących części realności pod l. 422²/₄ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 2999 zł. 28 ct sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 300 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli mianowicie: spadkobierców Mojżesza Segel, mianowicie Iudę i Hersche Segel spadkobierców Iakóba Berlstein mianowicie: Serl Bine Gruder, Sarę Silberfeld, Berischa czyli Berla Abrahama dw. im Luft, Sendera Luft, Samuela Luft, Sinde Luft Sime Goldstaub, Freide Auerbach i Taube Berlstein i spadkobierców Lipy Berlstein jakoto: Binę Berlstein Marka Herscha Berlstein i Feigę Rachel Bernstein tudzież niewiadomych z życia i miejsca pobytu Izaka Majera Berlstein, M. Herscha Bethover, Koppla Bardach i Benjamina Landesbergera, tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 8 lutego 1879 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszli lub którymby uchwały tej sprawy dotyczące doręczowe być nie mogły, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 8go lutego 1879 rzeczone prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły adw. Dr. Raaba kuratorem a jego zastępcą adw. Dr. O. Stand mianowany został

Lwów dnia 20 sierpnia 1881.

(6428 1—3) **Edykt.**

L. 34857. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. kasy oszczędności w kwocie 165 zł. 76 ct. z pn. odbędzie się dnia 13 października, 17 listopada i 22 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Maryanny Anny Rozalii, 3 imion i Anny Florentyny, 2 imion, Antoniewicz wedle wykazu 28 kart B. poz. 7 należących dóbr Skwarzawa stara w powiecie Żółkiewskim położonych, na których terminach dobra te tylko wyżej ceny wywołania 12174 zł. 98 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 1220 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli hipotecznych, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 25 lipca 1881 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe, niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Fill kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Władysław Balko mianowany został.

Lwów dnia 27 sierpnia 1881.

(6516 1—3) **Edykt.**

L. 5777. Dnia 30 września 1881 odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 83 w Zołyni położonej, Wojciecha Juchy własnej, w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego pto. 448 zł. z pn.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków, tudzież protokoły opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tutejszosądowej registraturze.

Łańcut d. 27 lipca 1881.

(6498 1—3) **Edykt.**

L. 4358. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia, iż dla ściągnięcia w drodze egzekucyi dziesięciu dłużnych rat po 3 zł. w. a. i resztującego kapitału w kwocie 5 zł. 90 ct od dłużnika Matija Dydyka na rzecz c. k. uprz. zakładu kredyt. włość. we Lwowie odbędzie się publiczna licytacyjna sprzedaż dłużniczej realności pod l. k. 10 w Sadzawie położonej w przyjętej przez pomieniony zakład wartości 100 zł., a przez rzeczoznawców na 200 zł oszacowanej, ciała tabularnego niestanowiącej w trzech terminach, a to: 30 września, 28 października i 25 listopada 1881 w tusądowem zabudowaniu, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na trzecim tylko terminie realność niżej 100 zł jako ceny wywołania sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 10 zł. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych i akt opisania i oszacowania tej realności w tut. sądzie przejrzane być mogą.

Bohorodczany dnia 4 sierpnia 1881.

(6499 1—3) **Edykt.**

L. 12487. W sprawie firmy E. Lichtwitz et. Comp. przeciw masie konkursowej Jana Garana pto. 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tut. c. k. sądzie na dniu 12 października 1881 o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 123 w Gorlicach położonej, ciało hipoteczne stanowiącej poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu pod warunkami, które w tutejszosądowej registraturze w godzinach urzędowych przejrzeć i w odpisie podnieść można.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice dnia 9 września 1881.

(6505 1—3) **Edykt.**

L. 8458. Celem zaspokojenia wierzytelności Ley Rose w kwocie 100 zł. w. a. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod l. k. 83 w Przemyślu na Zasaniu położonej dłużniczki Marceli Brąglewicz własnej, w dniu 6 października i w dniu 7 listopada 1881 o godzinie 10 rano w gmachu tutejszego sądu w biurze Nr. 1 w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 512 zł. 10 ct. wyprowadzone.

Wadyum wynosi kwotę 52 zł. w. a.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

C. k. sąd obwodowy.

Przemyśl 17 sierpnia 1881.

(6221 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7452. C k. Sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniu 8 listopada 1881 począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod L. C. 41 w Jatcie położonej, stanowiącej ciało hip. wykazem l 84 dla gminy Jatta objęte.

Zakład wynosi 50 zł. w. a. warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 22 sierpnia 1881.

(6513 1—3) **Edykt.**

L. 3781. C. k. Sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej, że na dniu 9 września, 20 października i 25 listopada 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 72 w Słobódce położonej, nietworzącej tabularnego ciała, należącej do Iwana i Nastki Tomaszczuk i na 350 zł. w. a. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi 71 zł w. a. z pn.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tusądowej registraturze.

Kuty dnia 11 czerwca 1881.

(6524 1—3) **Edykt.**

L. 6939. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie, ustanawia w skutek pozwu de praes. 26 sierpnia 1881 l. 6939 firmy S. Schwoner w Wiedniu przeciw G. A. Reisler w Brodach o nakaz zabezpieczenia sumy wekslowej 240 zł. z pn. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego G. A. Reislera kuratorem adwokata dra Weissteina z substytucyą adwokata dr. Strzewskiego w Brodach

Wzywa się niniejszem G. A. Reislera, by się w tej sprawie ze swym kuratorem porozumiał, lub tutejszemu sądowi podał swoje miejsce zamieszkania, lub innego zastępcę prawnego ustanowił i sąd tutejszy o tem zawiadomił.

Złoczów dnia 27 sierpnia 1881.

(6521) **Ogłoszenie.**

L. 4797. Ze strony komisyi do zakładania ksiąg hipotecznych z c k. sądu powiatowego w Zborowie wydzielonej, wyznacza się do rozpoczęcia dochodzeń miejscowych w celu założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Pleśnicy termin na dzień 26 września 1881 o 9tej godzinie przed południem, na którym każdy, kto ma interes w zbadaniu stosunków posiadania, zgłosić się i wszystko, cokolwiek dla posiadania lub ochrony swych praw za stosowne uzna, przytoczyć może.

C. k. Sąd powiatowy

Zborów dnia 26 sierpnia 1881.

(6410) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 71 der Zeitschrift „Vedette“ ddo. 4 September unter der Aufschrift „Truppen-Rechnungsführer“ enthaltenen Aufsatzes das Vergehen nach Art. IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl Nr. 8 für 1863, und das ebenda enthaltene Inserat mit der Aufschrift „Gummi- und Fisch-blasen“ das Vergehen nach § 516 St G begründe, und es wird nach §. 493 St P O das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen

Wien, am 5 September 1881.

Weittenhiller m p.

Dr. Burckhard m. p.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr 17 der Zeitschrift „Lev“ unter der Aufschrift „Narodni divadlo a — vojsko“ enthaltenen Aufsatzes das Vergehen nach § 300 St. G u. IV. Art. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. 8/1863. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5 September 1881.

Weittenhiller m p.

Dr Burckhard m. p.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12 August 1881, Z. 5296, die Weiterverbreitung der in der Druckerei des Dr. Karl Pickert in Leimeritz gedruckten, im Verlage des Georg Ritter von Schönerer erschienenen Flugschrift „Ueber die antisemitische Bewegung“ nach § 302 St. G verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 August 1881 Z 6028, die Weiterverbreitung des mit „Oesterreich deutsch in Ewigkeit“ überschriebenen, in der bei F Zdarssa in Budweis gedruckten „Kneipzeitung“ zu dem am 23 August 1881 in Krumau stattfindenden Ferial-Commerse der „Moldavia“ enthaltenden Gedichtes nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Iglau hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 19 August 1881, Z. 4933, die Weiterverbreitung der vom Cesky klub in London herausgegebenen Flugschrift vom November 1880 mit den Anfangsworten „Nasemu narodu!“ und schließend mit „a pravo naroda“ nach den §§ 65 a, c und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Troppau hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 August 1881, Z. 5111, die Weiterverbreitung der in Reichenberg erschienen in Jägerndorf vervielfältigten Druckschrift „Auf dem Hradschin“ nach den §§ 64 und § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Presgericht in Tropau hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23 August 1881, Zl. 5100 die Weiterverbreitung der Flugschriften „An das Arbeitende Volk“, „Die Herschaft der Verbrecher“, „Keine Schmarotzer mehr!“ nach den §§. 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Leoben hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 August 1881, Z 6555, die Weiterverbreitung der im Verlage der in Zürich Rießbach erscheinenden Zeitschrift der „Socialdemokrat“ herausgegebenen Flugschrift „Ueber die nächsten Aufgaben der socialistischen Partei Oesterreichs“ nach den §§ 63, 64, 58 c und 65 a, b, c St. G. verboten.

(6209 3—3) Zl. 1218/999.

Pferde-Lizitation

in dem k. k. Staats-Gestüte zu Radautz in der Bukowina.

Am 22ten September 1881 um 9 Uhr Vormittags werden in dem k. k. Staatsgestüt zu Radautz nachstehend verzeichnete zur Zucht oder zum Gebrauch verwendbare Pferde gegen gleich baare Bezahlung an den Meistbiethenden verkauft werden und zwar:

Pepinier Hengste	2 Stück
1 jährige	5 "
Mutterstuten	12 "
4 jährige Stuten	5 "
3 " "	13 "
2 " "	8 "
1 " "	8 "
4 " Wallachen	4 "
3 " "	12 "
2 " "	3 "
Gebrauchspferde	22 "
Hutzulen Mutterstuten	1 "
" 2 jähriger Wallach	1 "
Zusammen	96 Stück.

Die nächste Eisenbahnstation ist Hadikfalva-Radautz der Lemberg-Czernowitz'er-Jassi'r Eisenbahn, wo auch Fahrgelegenheiten vom Gestüte nach Möglichkeit beigestellt werden.

Vom k. k. Staats-Gestüt

Radautz im August 1881.

(6427 1—3) **Edykt.**

L. 37485 C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie wzywa niniejszym edyktem posiadacza 5 pr. obligacyi indemnizacyjnej Galicyi wschodniej Nr. 39005 na 100 zł. m. k. opiewającej na imię Józefa Heinza tytułem kaucyi służbowej zawinkdowanej, a w dniu 30 kwietnia 1877 wylosowanej aby takową w przeciągu czasokresu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu tego w Gazecie Lwowskiej tut. sądowi przedłożył, gdyż w razie przeciwnym na ponowną prośbę Józefa Heinza rzeczona obligacya indemnizacyjna za amortyzowaną uznaną zostanie.

Lwów dnia 27 sierpnia 1881.

(6477 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6244. Dnia 28 września 1881, dnia 28 października 1881 i dnia 30 listopada 1881 zawsze o godzinie 10tej rano przeprowadzoną zostanie w tut. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod Nk. 65/269 w Tyśmienicy położonej, wedle ks. Dom. VII pag 264 n. 12 & 13 haer. ciało tabularne stanowiącej, do Mojżesza Eisner należącej, na zaspokojenie pretensyi Hirscha Thenena w kwocie 250 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 537 zł. a. w, zaś wadyum 53 zł. w. a

Resztę warunków tudzież protokół oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze, zaś o zaległościach podatków można dowiedzieć się w c. k. urzędzie podatkowym w Tłumaczu.

Z c. k. Sądu powiatowego

Tyśmienica dnia 28 sierpnia 1881.

(6488 2-3) **Edykt.**

L. 3130. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Wincentego Sirko w kwocie 229 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż parcel gruntowych w Iłowczu położonych wedle wykazu hipotecznego Nr. 528 Piotra Sarski syna Martyna wyłącznie tudzież wedle wykazu hipotecznego Nr. 529 w trzech dziewiątych częściach tegoż własnych dnia 5 października i 3 listopada 1881 każdym razem o 10 godzinie przed południem tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową.

Gdyby na powyższych terminach nikt z licytantów ceny szacunkowej nie ofiarował wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 4 listopada 1881 godz: 9 z rana

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 833 zł. 33 ct. w. a.

Wadyum 84 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze, dla tych wierzycieli, którzyby po dniu 26 kwietnia 1881 prawo hipoteki na rzeczonej posiadłości nabyli, lub którymby uchwała dozwalająca licytacyę, lub późniejsze uchwały doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem ad actum p. Mikołaja Strogania w Trembowli. Z c. k. sądu powiatowego

Trembowla dnia 30 lipca 1881.

(6496 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 35554. C. k. król. sąd powiatowy miejsko-delegowany we Lwowie dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść ogłasza, iż p. Artur Kobylański w myśl uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 16 lipca 1881 l 31183 jako umysłowo chory uznany, i że dla niego kurator w osobie p. Ludwika Kobylańskiego em. radcy Namiestnictwa we Lwowie ustanowiony został.

Lwów dnia 24 lipca 1881.

(6454 2—3) **Edykt.**

L. 9777. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Stanisławowie ogłasza, że egzekucyjna publiczna licytacya realności w Pobereżu pod l kons 71 i 105 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, Józefa Barty własnej na rzecz tutejszego" banku zaliczkowego, celem wydobycia sumy dłużnej 5000 zł. w. a. z pn. w zabudowaniu sądowem w dwóch terminach dnia 22 września i dnia 13 października 1881 o godzinie 10 z rana przedsięwziętą zostanie.

Gdyby na tych terminach powyższa realność za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną być nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków lżejszych termin na dzień 27 października 1881 o godzinie 10 z rana.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1500 zł.

Wadyum 150 zł. w. a.

Warunki licytacyjne, tudzież protokoła opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Stanisławów 22 lipca 1881.

(6467 2—3) **Edykt.**

L. 16651. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu podaje się do publicznej wiadomości, iż dozwala się na rzecz kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu celem zaspokojenia resztującej kwoty 58 zł. 59 ct. w. a. wraz 10 pr. od 8 listopada 1880 bieżącemi odsetkami i kosztami obecnie w u miarkowanej kwocie 7 zł. 31 ct. w. a., się przyznającymi, egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 97 w Ułyczym położonej do dłużnika Maksyma Dmytryszyn należącej ciała tabularnego niestanowiącej wedle protokołu de praes. 1 marca 1880 l. 4947 egzekucyjnie ocenionej i w tym celu wyznacza się trzy termina a mianowicie na dzień 16 września, 17 października i 16 listopada 1881 każdym razem o 9 rano, tudzież że kuratorem dla niewiadomych wierzycieli adw. p. Dr Wohllernera w Drohobyczu ustanowiono.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 205 zł.

Wadyum zaś 10 pr. tejże.

Akt zastawniczego opisania, ocenienia i warunki licytacyjne są w ts. registraturze do przejrzenia.

Drohobycz 9 sierpnia 1881.

(6468 2—3) **Edykt.**

L. 16695. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu podaje się do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia resztującej kwoty 60 zł. 3 ct z 10 pr. odsetkami od dnia 26 listopada 1880 liczyć się mającemi i kosztami niniejszej prośby egzekucyjnej w kwocie umiarkowanej 7 zł. 31 ct. przyznającymi się, dozwala się publiczną sprzedaż licytacyjną realności pod l. k. 95 sub. rep. 182 w Ułycznym położonej, własność dłużnika Fedia Ramanów stanowiącej, ciałem tabularnem nie będącej wedle protokołu de praes. 31 października 1880 l. 26118 egzekucyjnie ocenionej na rzecz kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu i w tym celu rozpisują się trzy termina a mianowicie na dzień 19 września 19 października i na 21 listopada 1881 o 9 rano w BN 2 z tem iż w pierwszym i drugim terminie sprzedaż realności tej tylko za lub wyżej szacunkowej ceny, na trzecim zaś za jakąkolwiek bądź cenę nastąpić może, kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych mianowany jest p. Dr. Wohllerner adw. w Drohobyczu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 100 zł.

Wadyum 10 pr. tejże.

Akt egzekucyjnego opisania, ocenienia, tudzież warunki licytacyjne można przejrzeć w ts. registraturze.

Drohobycz 9 sierpnia 1881.

(6411 2—3) L. 984/pr.

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady woźnego przy c. k. dyrekcyi policyi we Lwowie z płacą roczną 350 zł. dodatkiem aktywalnym w kwocie 87 zł. 50 ct., wolnem pomieszkaniem i ubiorem służbowem, rozpisuje się niniejszem konkurs do 15 października 1881.

Ubiegający się o tę posadę zastrzeżoną wyłącznie ustawą z dnia 19 kwietnia 1872 D. p. P. Nr. 60 dla wysłużonych podoficerów, mają wnieść swoje podania zaopatrzone w przepisany dowody, mianowicie certyfikat stwierdzający uprawnienie świadectwa moralności, fizycznego uzdolnienia i znajomości tutejszokrajowych języków, do prezydyum c. k. dyrekcyi policyi we Lwowie bezpośrednio, jeżeli się niezajdują w stosunku służbowym, w przeciwnym zaś razie za pośrednictwem swej przełożonej komendy.

Z Prezydyum c. k. Dyrekcyi Policyi

We Lwowie dnia 5 września 1881.

(6340 3—3) **Edykt.**

L. 4970. Wskutek zezwolenia Lwowskiego sądu krajowego ustanowił sąd tutejszy Michała Karpę rolnika z Łoziny marnotrawcą nadając mu kuratora Jana Karpę.

Janów dnia 26 sierpnia 1881.

(6403 3—3) **Obwieszczenie.**

L 9035. Celem zaspokojenia wierzytelności Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 200 zł a. w. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l k 26 w Przekopanej położonej, wykazem hipotecznym 4 objętej, tudzież 1/21 części ciała hipotecznego wykazem hipotecznym 134 gminy Przekopanej objętego, dłużnika Dmytra Bilika własnych w dniu 30 września, w dniu 31 października i w dniu 30 listopada 1881 zawsze o godzinie 9tej rano w drodze publicznego przetargu obyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na 2205 zł. wyprowadzona, zakład wynosi 221 zł. a. w.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Przemyśl dnia 20 czerwca 1881.

(6408 3—3) **Edikt.** Z 5132

Zur Hereinbringung der Forderung des Ozias Kreindler gegen die liegende Masse nach Stefan Jasiński pto 26 fl wird in den Terminen am 23 September, 20 Oktober und 24 November 1881 10 Uhr VM die Feilbietung der Nachlaßrealität sub CN 5 in Cucyłów abhalten werden

Schätzungswerth 92 fl

Vadium 9 fl Die näheren Lizitationsbedingnisse können h g. eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht

Nadwórna 30 Juli 1881.

(6388 3—3) **Edykt.**

L. 4889. C. k. Sąd pow. w Turce zawiadamia niniejszem, iż celem zaspokojenia pretensyi Ichla Bergmana przeciw Srulowi Majer i Beile Eichinger pto 95 zł. 3 ct. w. a. z. p. n. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 21 września 25 października i 23 listopada 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 406 w Turce położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 10% tejże.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 5 sierpnia 1881.

(6339 3 3) **Edykt.**

L 4836. Lwowski sąd krajowy uznał marnotrawca Iwana Borowca rolnika z Stradcza nadając mu kuratora Stefana Biszko.

C k. Sąd powiatowy

Janów 17 sierpnia 1881.

(6446 3—3) **Edikt.**

Zl 5108 Vom k. k städt deleg. Bezirksgerichte in Stanisławów wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung der Etlie Grünberg Zessionärinn der Feige Salpeter gegen A dyj Popuch pto 65 fl. ö. W. sMG. am 30ten September 1881 um 10 Uhr VM die öffentliche Relizitation der dem Andryj Popuh gehörigen in Uzin sub. Nr. 28 gelegenen keinen Tabularkörper bildenden Realität unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird.

Der Ausrufspreis 115 fl. ö. W.

Vadium 11 fl. 50 kr.

Weitere Lizitationsbedingungen sind in der hg. Registratur einzusehen.

Stanisławów 14 Juli 1881

(6416 3-3) **Edykt.**

L. 4710. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu jako instancya realna wzywa wskutek odezwy c k. Starostwa w Przemyślu z dnia 22 kwietnia 1881 l. 6540 niewiadomych z imienia, życia a względnie z miejsca pobytu osób, któreby do nabytych drogą wywłaszczenia dla administracyi wojskowej na cele obwarowania miejscowości Przemyśla parcel I. lk. 692 5777 kwadr. sążn. II. lk. 694 76 kwadr. sążn. III. lk. 530 658 kwadr. sążn. IV. lk. 513 i 514 242 kwadr. sążn. własność małżonków Szczepana i Maryanny Skórków. małż. Antoniego i Apolonii Wyskiełów, Katarzyny Leńczyk, Szczepana Żahatyńskiego i Aleksandra Zahatyńskiego będących jakie prawa rzeczowe sobie rościli przez ustanowionego równocześnie dla nich kuratora w osobie adw. Dr. Czajkowskiego z zastępstwem adw. Dr. Rosenbacha w Przemyślu tudzież niniejszem edyktem aby w przeciągu 90 dni po trzeciem ogłoszeniu tego edyktu swe roszczone prawa do wspomnionych gruntów wedle przepisów rozp. ministr. z dnia 8 grudnia 1855 Nr. 213 i 27 kwietnia 1859 Nr. 71 Dz. pr. p tem pewniej w tutejszym c. k. sądzie obwodowym zgłosili, ile że po upływie tego terminu utracą swe możliwe prawa do wspomnionych gruntów, jakoteż do skarbu wojskowego o odszkodowanie.

Przemyśl 4 maja 1881.

(6451 3—3) **Edykt.**

L. 40357. C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr 1 D. p. p. położony majątek Józefa Komera handlarza towarów bławatnych pod l. 5 przy placu Krakowskim we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu poruczą się panu c. k sędziemu Baranowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata Dra Kryżanowskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyj poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 26 września 1881 godzinę 9 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 21 listopada 1881 i podać ją na terminie na dzień 21go grudnia 1881 godzinę 9 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej. Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 8 września 1881.

(6450 3—3) **Edykt.**

L. 2009. Uwiadamia się, że Dyonizy Skórski uznany został za marnotrawcę.

Kurator Piotr Skórski.

C. k. Sąd powiatowy

Zbaraż dnia 7 maja 1881.

(6400 3—3) **Edykt.**

L. 18269. C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że przymusowa sprzedaż części realności pod l k. 6 na lisznianiskiem przedmieściu współdłużników Jana i Karoliny Prokopów wedle Dom. Lisznia T. 2 pag. 87 nr. 4 haer. własnej celem zaspokojenia sumy 600 zł. w. a. z pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, na trzecim terminie licytacyjnym d. 30 września 1881 o godzinie 10 w B. l. 6 przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 6185 zł. 56 ct.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Na powyższym terminie realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Drohobycz 13 sierpnia 1881.

(6370 3—3) **Edykt.**

L. 5664. Celem zaspokojenia pretensyi Józefa Taubmana 35 zł. w. a. odbędzie się w dniach 7 października, 21 października i 4 listopada 1881 każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności niehipotecznej pod l 229 w Delatynie położonej masy leżącej Eisiga Herscha Taubmanna własnej na 580 zł a. w. oszacowanej.

Poręczne 50 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim i poniżej takowej sprzedaną zostanie. Akt opisania, oszacowania i reszta warunków znajduje się w registraturze do przejrzenia o wykaz zaległych podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Nadwórnej.

C k. Sąd powiatowy

Delatyn dnia 11 sierpnia 1881.

(6383 3—3) **Edykt.**

L 2955 W dniach 20 września, 20 października i 22 listopada 1881 o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 72/47 w Żarówce położonej, Wojciecha Kadulskiego własnej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 150 zł. z pn.

Cena szacunkowa 250 zł.

Wadyum 25 zł.

C. k. Sąd powiatowy

Radomyśl dnia 6 lipca 1881.

(6464 3—3) **Konkurs.**

L 3003. Celem obsadzenia posady c. k. zastępcy prokuratora państwa w Przemyślu, do której przywiązana jest płaca dla VIII klasy rangi ustanowiona, niemniej dodatek służby czynnej i funkcyjny, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje należycie allegowane podania wnieść w drodze przepisanej do c. k. Nadprokuratoryi państwa we Lwowie najdalej do końca września 1881.

Z c. k. Nadprokuratoryi państwa

Lwów dnia 9 września 1881.

(6447 3—3) **Edikt.**

Zl 5202. Am 23 September, 20 Oktober und 24 November 1881 10 Uhr VM. wird die öffentliche Feilbietung der Nachlassmasse nach Josef Leib Berger laut Tom. VII pag. 396 und 397 in Nadworna sub. CN. 125 gehörigen Realität für Sache des Nuchim Drümmer pto 104 fl. 5 kr. ö. W. abgehalten werden.

Schätzungswerth 570 fl

Vadium 57 fl.

Die näheren Lizitationsbedingnisse so wie der Tabularextrakt können in der h. g. Registratur eingesehen werden

K. k. Bezirksgericht

Nadworna 5 August 1881.

(6523 1—3) L. 46385.

Wezwanie.

Do asystenta rachunkowego lwowskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej.

Władysława Buczyńskiego.

Ponieważ asystent rachunkowy lwowskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej Władysław Buczyński, nie wniosłszy prośby o urlop od 1 września 1881 do urzędu nie uczęszcza powodu nieuczęszczania do urzędu nie podał do wiadomości urzędowej o miejscu swego pobytu nie doniósł, we Lwowie odszukanym być nie może, przeto wzywa się go na mocy najwyższego postanowienia z 24 czerwca 1835 urzędownie, ażeby w przeciągu sz ściu tygodni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania w dziennikach publicznych, powrócił na miejsce swej służby i przedstawił się w Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej, gdyż w przeciwnym razie tak uważanym będzie, jak gdyby wystąpił ze służby rządowej i wykreślonym zostanie ze stanu urzędników lwowskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu
Lwów dnia 10 września 1881.

(6518) **Obwieszczenie.**

L. 4965. Arkusze posiadania gmin katastralnych Zalesia, Wrzaw i Łapiszowa, w sądzie złożone można przejrzeć po dzień 19 września 1881 jako ostatni termin do wnoszenia zarzutów.

C. k. sąd powiatowy
Rozwadów 9 września 1881.

(6551) **Ogłoszenie.**

L. 3668. C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Bukowy rozpoczyna w dniu 16 września 1881.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w dotyczących urzędach gminnych.

Brzostek 12 września 1881.

(6519) **Obwieszczenie.**

L. 4964. Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Rozwadowie ogłasza, że rozpoczyna dochodzenia miejscowe w gminie Sadowin 20 września w gminie Dąbrowie, 26 września w gminie Turbii 1 paźdz ernika 1881

C. k Komisya hipoteczna
Rozwadów 9 września 1881

Doniesienia prywatne.

Panna Służąca

zdatna w krawiectwie i usłudze toaletowej, mająca kilkoletnie świadectwa z poprzedniej miejsc, **poszukuje posady.** Wiadomość bliższa w Biurze wywiadowczem **J. BIRKLEGO, Lwów,** Rynek **l. 26** 1 p. (6288 2—3)

Dyetaryusz sądowy

obznajomiony w manipulacyi sądowej i przy c. k. Starostwie, poszukuje umieszczenia z dniem 1go października r. b. — ADRES: **W. P. w Trembowli,** poste restante. (6470 2—3)

Konkurs

W myśl postanowień organizacyjnych z dnia 10 czerwca 1875 rozpisuje Prezydyum Magistratu niniejszem konkurs na obsadzenie dwóch posad rewizorów targowych wynagrodzeniem rocznem 420 zł. a. w.

Kandydaci wykazać się mają obok udowodnienia znajomości języków krajowych w czytaniu i pisaniu tudzież dotychczasowego zatrudnienia i wieku nie wyżej jak lat 40tu także znajomością przepisów w przedmiocie oględzin mięsa i bydła, znawstwa szkodliwych gatunków grzybów i roślin stanowiących artykuły powszedniego targu handlowego, tudzież mąki, pieczywa na biału i t. p. artykułów żywności. W razie niemożności stwierdzenia d kumentami kwalifikacyi wyżej wymaganej, podać się winni kandydaci egzaminowi przed komisyą targową.

Posady powyższe nadane będą prowizorycznie, nie nadają zatem prawa emerytury lub jakiegokolwiek zaopatrzenia, a uwolnienie nastąpić może każdego czasu bez poprzedniego wypowiedzenia i bez osobnego wynagrodzenia.

Podania, zaopatrzone dowodami powyżej wskazanemi, wnosić należy w terminie do 24 września 1881 do godziny 6 wieczór do Prezydyum Magistratu miasta Lwowa.

Lwów dnia 8 września 1881.

Williama Lassona „Hair-Elixir“

zajmuje niezaprzeczenie **pierwsze miejsce** pomiędzy **wszystkiemi** dotąd na wzmacnianie i porost włosów zalecanemi środkami.

Nie posiada on wprawdzie tej własności, aby na miejscach, gdzie już żadnych nie ma korzeni, nowe włosy **wytwarzać** (gdyż środek taki nie istnieje, chociaż to już niejednokrotnie o wielu innych tynkturach **mylnie** w dziennikach donoszono), jednakże wzmacnia on skórę i korzenie **o tyle i w ten sposób,** że wypadanie włosów w bardzo krotkim czasie ustaje i z korzeni, jak długo tylko takowe zupełnie jeszcze nieobumarły nowy włos wytwarza, jak to już **wielokrotnie praktycznie** stwierdzono.

Na barwę włosów środek ten nie ma żadnego wpływu i nie zawiera **żadnych zdrowiu szkodliwych składników.** — WYŁĄCZNA sprzedaż na Lwów w głównym magazynie perfumeryi pana **IGNACEGO JAHLA,** Plac Maryacki, Hotel Langa.

William Lasson, Londyn, Paryż & Berlin.

(5 22 7—?)

Księgarnia Polska
A. D. Bartoszewicza i M. Biernackiego
we Lwowie
otrzymała nowości:

Pisma Bolesława Prusa (A. Głowackiego) T. I. złr. 2.25.
Pisma Henryka Sienkiewicza (Litwosa) 4 tomy, każdy tom po złr 2.25.
Pisma Ignacego Chodźki, wydanie nowe w 3 tomach złr. 7.50.
Było ich dwoje, Powieść J. I. Kraszewskiego, 90 ct.
Wnuk chorążego, Powieść w 2 tomach T. T. Jeża złr. 3.
Typy i obrazki krakowskie, przez M. Bałuckiego, złr. 2.
Niewolnicy miłości. Powieść M Jokaja w 2 tomach, złr. 1.50.
Dla dobra dzieci, Studyum z natury, przez autora Kłopotów starego komendanta, złr. 2.25.
Marzyciele, Powieść historyczna z pierwszej połowy XIX wieku, w trzech tomach, przez J. Rogosza, złr. 3.
Jelita, legenda herbowa w 2 tomach, przez J. I. Kraszewskiego, złr. 3.
Śmiech i Satyra, Szkice humorystyczne w obrazach, złr. 3.
Poezye Bolesława Czerwieńskiego, złr. 1.
Studya nie z natury, przez W. Spasowicza, złr. 2.25.
Zarys literatury polskiej z ostatnich lat szesnastu, przez Piotra Chmielowskiego złr. 2.25.
Studya estetyczne Wojciecha Dzieduszyckiego, 2 tomy, złr. 2.80.
Ostatnie lata dziejów powszechnych od 1846 roku do dni dzisiejszych. Że szczególnem uwzględnieniem dziejów polskich, złr. 2.50.
Przewodnik dla młodzieży dojrzałej, czyli zbiór wiadomości o słabościach męskich przez Dra Bergera, złr. 1.

(6229 3—4)

1881 1881

Zupełnie świeży transport

HERBATY

Chińsko-rossyjskiej otrzymał handel

FRYDERYKA SCHUBUTHA I SYNA

we Lwowie, Rynek l. 45

pół kilo herbaty Congo zł. 1.60
pół kilo herbaty Souchong zł. 2.—
pół kilo herbaty Souchong przed zł. 3.—
pół kilo herbaty Souchong n jpr. zł. 4.—
pół kilo herbaty Pecco zł 2.50

pół kilo herbaty Pecco przedniej zł. 3—
pół kilo herbaty Pecco najprzedn. zł. 4—
pół kilo herbaty Pecco karaw. zł. 5, 6 i 8
pół kilo herbaty Pecco żółtej zł. 5.—

OKRUCHY HERBACIANNE pół kilo zł. 1.20, najlepsze zł 1.50.

stary RUM ośmiletni bremski

butelka cała zł. 1.50 / pół zł. —.75 / ćwierć zł. —.40

butelka cała zł. 2.— / pół zł. 1.— / ćwierć zł. —.50

Cenniki rozsyłamy franco.

Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą wysyłają się.

Opakowanie nic się nie liczy.

(6525 1—6)

1881 1881

Ces. król. uprzyw.

galic. akcyjny Bank hipoteczny
we Lwowie

wydaje od dnia 1 stycznia 1881 począwszy

ASYGNATY KASOWE

3 procentowe, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,
4 „ „ „ **60** „ „ „

Wszystkie znajdujące się jeszcze w obiegu $4^1/_2$ procentowe Asygnaty kasowe z 60-dniowem wypowiedzeniem, będą oprocentowane **począwszy od dnia 1 Marca 1881** tylko po $4^0/_0$ z zatrzymaniem dotychczasowego terminu wypowiedzenia.

Lwów stycznia 1881. **DYREKCYA.**

(Przedruk nie będzie płacony) (4769 11—?)

WINOGRONA
kuracyjne z Vöslau
szczepów włoskich.

Poleca takowe w miejscu jako też i na prowincyę.

Zamówienia uskuteczniа odwrotnie

F. W. Królikowski
we Lwowie.

(648) 2—?)

Hurtowny handel

WIN

Karola Wernera

Wina węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, mozelskie, malaga, madere

Koniak i Rozolisy

po najtańszych cenach tak a miarę jak i w butelkach.

(8346 145—?)

Nowa realność piętrowa o 7 oknach frontowych

z zabudowaniem oficynowem, której przyznano 25 letnie uwolnienie od podatków, zawierająca razem z kuchniami 26 części mieszkalnych, położna w zdrowej i pięknej okolicy miasta części 1szej jest zwolnej ręki pod bardzo korzystnemi warunkami do sprzedania.

Do realności tej należy także frontowy grunt budowlany, pod drugą takąż realność, służący obecnie jako ogród w objętości 120 sążni kwadr. z frontem 10 sążni.

Dochód czysty wynosi $8^0/_0$ a nabywca potrzebuje tylko 7000 do 8000 kapitału w gotówce.

Bliższa wiadomość w Administracyi „Gazety Lwowskiej“.

Zdrojowisko
MORSZYN
w powiecie Stryjskim
stacya kolei Arcyksięcia Albrechta
będzie otwarte
do późnej jesieni.
„Kuracya winogronowa ułatwiona“.

Środki lecznicze morszyńskie, jako to: wodę gorzką czyszczącą „Bonifacego“, sól z tejże, solankę i borowinę do kąpieli, oraz ługi z solanki i borowiny uprasza się zamawiać u zarządu **w Morszynie.** (5763 10—12)

Mego własnego wyrobu
KROCHMAL BRYLANTOWY

przewyższa swoją dobrocią wszelkie tego rodzaju fabrykaty a rozpuszczony bez wszelkich dodatków w gorącej wodzie, nie psując bielizny, nadaje tejże **białość, połysk i elastyczną sztywność** najlepszej bielizny. Pakiet tego krochmalu kosztuje 16 ct. i zawiera w sobie 4 małe pakieciki, z których każdy wystarcza do 3 przodów, 6 kołnierzy i 3 par manszetów, każdy taki pakiecik w pół godziny przed użyciem musi być w $^1/_4$ litrze gorącej wody rozpuszczonym.

Moja
MASA do zapuszczania PODŁOGI

najlepsza ze wszystkich i posiada tę własność, że podłodze tak z twardego jakoteż z miękkiego drzewa nadaje do lakieru podobną, bardzo **trwałą i elegancką** powierzchnię, przezco jest najtańszą. Zapuszczanie tą masą usuwa, tak zdrowiu szkodliwe szczególnie w zimie, mycie podłogi, która może być z prochu, mokrą ścierką na szczotce wycieraną. Masa ta jest w kolorze jasionowym, dębowym, orzechowym, brunatnym i kasztanowatym, także bezbarwna, która parkietom tylko połysk nadaje. Na pokój średniej wielkości wystarcza $^1/_2$ klo.

Najlepszy
PROSZEK do czyszczenia wszelkich metali

pakiet po 10 ct., na wagę znacznie taniej.

Wszelkie Farby

suche lub też tarte w prawdziwym pokoście do malowania zupełnie przysposobione, tak **że każdy sam** takowemi malować może jakoteż:

Pędzle i Lakiery

różnego rodzaju do drzewa, żelaza i podłogi poleca najtaniej.

O. T. Winckler
we Lwowie.

Zamówienia sprowincyi załatwia starannie, najtaniej, odwrotną pocztą. (6436 4—6)

Dla Panów ochotników jednorocznych.

Płaszcz, mundur, czako, czapka dla ochotników (pułku pieszego l. 55), są za mierną cenę **do sprzedania.**

Wiadomość **ulica Grodzie'ich l. 2,** III piętro, codziennie od 2giej do 4tej po południu

---

Zuzanna Krzyżanowska

Lwów, ul. Czarneckiego l. 28, otworzyła **Biuro nauczycielskie,** umieszczeń Pp. Nauczycielek, Guwernantek i Bon Polek, Niemek, Francuzek i Angielek. (643 2—?)

WINOGRONA

dojrzałe i słodkie, świeżo rwane, rozsyła w koszykach pięciokilowych po cenie 1 złr. 50 ct. franco do każdej stacyi pocztowej **EDWARD RITTINGER** właściciel winnic **w Werschetz** (w Banacie). (6392 3 8)

Ocet winny

prawdziwy

jako też

OCET WINNY

do konserwowania owoców, zapobiegający psuciu się takowych, poleca

O. T. Winckler

we Lwowie. (6490 2—6)

Owoce świeże.

Gruszki Ia. „ 4 kl. 90—100 stk. franco . . . zł. 1.70—2.20
Melony w różnych gatunkach, 2 stk. franco . . zł. 1.30—1.80
Bryndza jesienna $4^1/_2$ kl. franco zł. 2.90—3.10
Kawa Ceylon Nr. I. 1 kl. . zł. 1.60—1.76
Marmulada morelowa świeża 1 kl. zł. 1.80
Słonina i smalec po 78 ct. 1 klo.

Śliwki i brzoskwinie koło 20go t. m. rozpoczynam wysyłać. (5128 10—10)

Tomasz Gurowicz

Buda Peszt, ulica Królewska 11.

10% niżej cen fabrycznych

nabyć można z najlepszych fabryk

fortepiany i pianina

w składzie fortepianów

JANA BALKO

we Lwowie (5752 9 -30)

przy ulicy Karola Ludwika l. 7.

SALON MÓD

i pracownia

sukien damskich

Suknia zwykła . . . . od 3 zł.
Suknie strojne . . . . od 4 zł.
Sukienki dziecinne . . . . . od 1 zł.

Przyjmuje wszelkie zamówienia na **prowincyę** i wykonuje w oznaczonym czasie podług najświeższych **żurnali.**

Ludmiła Pizuńska

przy **ul. Krakowskiej** l. 1 na 1 piętrze (róg od rynku).

Najprzedniejsze kuracyjne

WINOGRONA

feslawskie

(włoskiego szczepu) (6440 ...)

Codziennie świeże rozsełą najstaranniej w koszykach opakowane po 3, 4, 5, 6, do 7 kilogr. i poleca najtaniej

HANDEL St. Markiewicza

we Lwowie

w Rynku liczba 42.

Sezon 1881|82.

Zupełnie świeży transport

Chińsko-rossyjskiej HERBATY

zbioru majowego

(5880 5—8) *poleca*

Handel

Karola Bałłabana

we LWOWIE

$^1/_2$ **klo. Congo cesarskiej**	zł.	2.—
$^1/_2$ „ **Familijnej**	„	3.—
$^1/_2$ „ **Melang** de Moskau	„	4.—
$^1/_2$ „ **Imperial** biało-kwiecist.	„	5.—
$^1/_2$ „ **najlepszego proszku**	„	1.40
1 but **Rumu starego** bremskiego	„	1.40
1 „ **Rumu Jamaika** wyśmien.	„	1.10
1 „ **Cognacu starego**	„	2.50
$^1/_2$ kilo angielskich ciast do herbaty	„	1.20

Łaskawe zlecenia odwrotną poczta.

Kłosy

naturalnej wielkości.

Kłosy naturalnej wielkości.

Do teraźniejszych zasiewów

Pszenica „Victorya" gruboziarnista, biała, gółka . . 100 klo złr. 16
Żyto „Clovers" nowsze, grube . . 100 klo złr. 11
oprócz worków loco Lwów, poleca (6358 3 3)

Główny Skład Nasion Teofila Luckiego we Lwowie.

Winogrona

najszlachetniejsze gatunki stołowe, świeże i dojrzałe, szczególnie stosowne do kuracyi uzupełniającej i deseru, starannie opakowane w pięknych koszykach

5 kilo à 1 złr. 70 ct.

przesyła pocztą franco za zaliczką albo za przesłaniem gotówki

R. MAITI w Tryeście.

(5651 11 -12)

Na wszechstronne żądanie pozostaje jeszcze do Niedzieli d. 18 września

Największa w świecie

Menażerya Kleeberga

przy ulicy Janowskiej naprzeciw kościoła Św. Anny.

Znana ze swej nieustraszonej odwagi

Pogromicielka zwierząt

panna Otylia Kleeberg,

produkować się będzie z ćwiczeniami upokarzania zwierząt które dotychczas przez żadną kobietę nie były wykonane.

W menażeryi między innemi znajdują się zwierzęta: Hipopotam, Nosorożec, Słoń cztery bengalskie Tygrysy królewskie familia Lwów z 3ma lwiątkami, 4 młode bengalskie Lwy, Jaguar 6 Lampartów, Zebra 7 Hyen kolekcya małp, Gorilla 5 stóp wysoka. Pawiany. Andrias, Mandrill, i t. d. Żyrafa Struś i inne. Codziennie o godzinie 4 i 7 po połud. przedstawienia karmienia zwierząt. — Menażerya otwarta od godziny 9 rano do 10 wieczór Ceny miejsc: I ze 70 ct, IIgie 40 ct, IIcie 20 ct. Dzieci do 10 lat na I-ze i IIgie miejsce w towarzystwie osób starszych płacą połowę. (6232 4 - 3)

Wyszczególnione

Trzema medalami zasługi i listem pochwalnym.

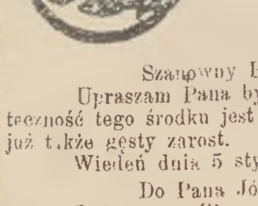
Antilenttilia.

Usuwa z twarzy piegi, opalenie słoneczne, plamy żółte i brunatne. Twarzy nadaje naturalną białość i nieporównaną delikatność. Działanie tego cudownego środka polega na tem, że naskórek pod wpływem Atlenttilii mięknieje, oddziella się a stare, pomarszczone i zgrubiałe komóreczki naskórka wraz z barwinkiem tworzące piegi i plamy ustępują; dlatego też osoby posiadające twarz szorstką, grubą, żółtą, lub martwą, po użyciu Antilenttilii odzyskują delikatność białość i prawdziwy młodzieńczy wyraz twarzy. Anilenttilę polecam z tem przekonaniem, że jako środek hygieniczny, odmładzający i oczyszczający skórę nie ma sobie równego, jest on zupełnie nieszkodliwy i znalazł powszechne uznanie. Cena . . . . 2·—

Ołówki do brwi i rzęsów, czarne i blond w celu podniesienia wyrazistości —·60
Ołówki czerwone i niebieskie do robienia kresek, dających pewien odcień koło ócz —·60
Mączka ryżowa do twarzy . . . . —·20 i —·35
Pudr hygieniczny. Codziennie używany zapobiega tworzeniu się wyrzutów, odświeża, bieli i wydelikatnia płeć . . . . —·50 i 1·—
Pudr książęcy biały, jest prawdziwym unikatem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera bowiem w swym składzie ani bizmontu ani ołowiu, ani też żadnych metalicznych pierwiastków szkodliwych zdrowiu i pomimo tego przyjemnie przylega do twarzy, nadaje śliczną, naturalną i bardzo przyjemną białość, delikatność i świeżość, małe pudełko . . —·60
całe pudełko . . . . 1·— i 1·50
Pudr książęcy, cielisto różowy dla blondynek i
Pudr książęcy cielisto-żółtawy, dla brunetek i szatynek, pudełko po —·70 i 1·20 i 1·60
Róż tłusty. Przez posmarowanie ust lub policzków, otrzymuje sie naturalny i piękny rumieniec —.50
Róż sułtański, najprzedniejszy, służy do nadania naturalnych i prawdziwie pięknych rumieńców, pudełko 1.50
Barwiki teatralne, do charakteryzowania scenicznego: Nr, 1. kolor biały, Nr. 2. blady, Nr. 3. cielisto-jasno-różowy dla młodych blondynów, Nr. 4. cielisto-różowy dla szatynów, Nr. 5. cielisto ciemno różowy dla brunetów, Nr. 6. ciemno cielisto smagły, Nr. 7. arabski opalony dla typów wiejskich, Nr. 8. kolor stary, Nr. 9. zgrzybiały, Nr. 10. kolor rdzawy dla oznaczenia zmarszczek, Nr. 11. balwerski dla oznaczenia zarostu, Nr. 12. maurytański, Nr. 13. kolor afrykański sztuka . . . . —·25
Pudr brylantowy, dla brunetek, dla nadania świetności . . . . . —·50
Pudr złoty, dla blondynek . . . . —·50
Pudr srebrny, dla blondynek . . . . —·50

Jan Ihnatowicz mag. farm. i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice l. 20. (1527 34—?)

Przeciw wyłysieniu

powstawaniu włosów i tworzenia się łupieży

udowodnił swą skuteczność według nadchodzących codziennie poświadczeń i pism dziękczynnych jedynie i wyłącznie

OLEJ TANNINOWY

Dra. Morasa.

Szanowny Panie aptekarzu!

Upraszam Pana byś mi przysłał jeszcze dużą flaszkę oleju tanninowego Dra. Morasa. Skuteczność tego środku jest wyśmienitą, ponieważ wypadanie włosów zupełnie ustało, a pokazuje się już także gęsty zarost.

Wiedeń dnia 5 stycznia 1880. **Wilhelm Wagner.**

Do Pana Józefa Fürst aptekarza w Pradze!

Jestem szczęśliwy, mogąc Panu donieść, że olej tanninowy Dra. Morasa wstrzymał u mnie wypadanie włosów, trwające już przeszło dwa lata.

Spodziewam się, że zapomocą tego środka uzyskam napowrót moje dawniejsze tak piękne włosy.

Marienbad dnia 18 sierpnia 1879. **Marya Zaremba.**

Wielmożny Panie!

Nie jest to wcale przyjemnie, by będąc mężczyzną w wieku trzydziestu lat, posiadać już łysą głowę. Gdybym był nieużywał oleju tanninowego Dra. Morasa, byłbym dziś młodym starcem. Środek ten zdziałał u mnie w przeciągu kilku tygodni istne cuda, co też potwierdzają wszyscy, co mię znają. Proszę przeto etc.

Bukowa dnia 3 stycznia 1880.

wdzięczny
Jarosław Drtikol, zarządca dóbr.

Do nabycia we flaszkach po **2 i 1 zł.** we LWOWIE u *Zygmunta Rucera* aptekarza, ulica Krakowska, w CZERNIOWCACH u *J. Golichowskiego* aptekarza.

(8305 39—?)

FABRYKA

machin i narzędzi rolniczych, tudzież lejarnia z żelaza i metalów

B. DESKURA

we Lwowie, ulica Balonowa l. 1

rozszerzywszy znacznie dotychczasowy zakres działania, poleca

własnego wyrobu

maszyny i narzędzia rolnicze,

urządza młyny, tartaki, gorzelnie, browary i t. p., wyrabia potrzebne maszyny i narzędzia do **kopalń naftowych,** na co **posiada odpowiednie modele.**

Reparacye wszelkich maszyn i części składowych wykonuje się **szybko** i po cenach umiarkowanych. — **Za dokładność i trwałość** wszelkich robót poręcza się. Cenniki na żądanie franco.

(5242 16—36)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fab